

SÁCH SA-MU-EN Quyển 1 (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách Sa-mu-en Quyển 1 (1 Sm 1,1-31,13)

1 Có một người quê thành Ra-ma-tha-gim Xô-phim, thuộc miền núi Ép-ra-im, tên là En-ca-na, con ông Giơ-rô-kham ; ông Giơ-rô-kham là con ông Ê-li-hu, ông Ê-li-hu là con ông Tô-khu, ông Tô-khu là con ông Xúp, người Ép-ra-tha. **2** Người ấy có hai vợ, một bà tên là An-na, một bà tên là Pơ-nin-na. Bà Pơ-nin-na có con, còn bà An-na không có con. **3** Hằng năm, người ấy từ thành mình lên thờ lạy và dâng hy lễ cho ĐỨC CHÚA các đạo binh tại Si-lô. Ở đó có hai con trai ông Ê-li là Khóp-ni và Pin-khát làm tư tế của ĐỨC CHÚA.

4 Đến ngày ông En-ca-na dâng hy lễ, ông thường chia các phần cho bà Pơ-nin-na, vợ ông, và cho các con trai con gái bà ấy. **5** Còn bà An-na, thì ông chia cho một phần ngon, vì ông yêu bà, mặc dù ĐỨC CHÚA đã làm cho bà không sinh sản được. **6** Bà kia, đối thủ của bà, cứ chọc tức bà, để hạ nhục bà, vì ĐỨC CHÚA đã làm cho bà không sinh sản được. **7** Ông vẫn làm như thế năm này qua năm nọ, mỗi lần bà lên Nhà của ĐỨC CHÚA ; còn bà kia cứ chọc tức bà như thế. Bà khóc và không chịu ăn. **8** Ông En-ca-na, chồng bà, bảo bà : "An-na, sao em khóc ? Sao em không chịu ăn ? Sao lòng em rầu rĩ vậy ? Đối với em, anh lại không hơn mười đứa con trai sao ?"

9 Bà An-na đứng dậy sau khi họ đã ăn uống tại Si-lô. Tư tế Ê-li đang ngồi trên ghế ở cửa đền thờ ĐỨC CHÚA. **10** Tâm hồn cay đắng, bà cầu nguyện với ĐỨC CHÚA và khóc nức nở. **11** Bà khẩn hứa rằng : "Lạy ĐỨC CHÚA các đạo binh, nếu Ngài đoái nhìn đến nỗi khổ cực của nữ tỳ Ngài đây, nếu Ngài nhớ đến con và không quên nữ tỳ Ngài, nếu Ngài cho nữ tỳ Ngài một mụn con trai, thì con sẽ dâng nó cho ĐỨC CHÚA mọi ngày đời nó, và dao cạo sẽ không đụng tới đầu nó."

12 Vì bà cứ cầu nguyện lâu trước nhan ĐỨC CHÚA, nên ông Ê-li để ý đến miệng bà. **13** Bà An-na thầm thì

trong lòng : chỉ có môi bà mấp máy, không nghe thấy tiếng bà. Ông Ê-li nghĩ rằng bà say rượu. **14** Ông Ê-li bảo bà : "Bà còn say đến bao giờ ? Hãy lo đã rượu đi !" **15** Bà An-na trả lời rằng : "Không, thưa ngài, tôi chỉ là một người đàn bà tâm thần đau khổ. Tôi đã không uống rượu và đồ uống có men, tôi chỉ thổ lộ tâm can trước nhan ĐỨC CHÚA. **16** Xin đừng coi nữ tỳ ngài đây là đứa vô lại : chỉ vì quá lo âu phiền muộn mà tôi đã nói cho đến bây giờ." **17** Ông Ê-li trả lời rằng : "Bà hãy đi về bình an. Xin Thiên Chúa của Ít-ra-en ban cho bà điều bà đã xin Người !" **18** Bà thưa : "Ước chi nữ tỳ của ngài đây được đẹp lòng ngài !" Rồi người đàn bà ra đi ; bà dùng bữa và nét mặt bà không còn như trước nữa.

19 Sáng hôm sau, họ dậy sớm và sụp lạy trước nhan ĐỨC CHÚA, rồi trở về nhà ở Ra-ma. Ông En-ca-na ăn ở với bà An-na, vợ mình, và ĐỨC CHÚA đã nhớ đến bà. **20** Ngày qua tháng lại, bà An-na thụ thai, sinh con trai và đặt tên cho nó là Sa-mu-en, vì bà nói : "Tôi đã xin ĐỨC CHÚA được nó." **21** Người chồng là En-ca-na lên với cả gia đình để dâng hy lễ thường niên cho ĐỨC CHÚA và để giữ trọn lời khẩn hứa của mình. **22** Bà An-na không lên, vì bà nói với chồng : "Đợi cho đến khi đứa trẻ cai sữa đã. Khi đó em sẽ đưa nó đi, nó sẽ ra mắt ĐỨC CHÚA và sẽ ở lại đó mãi mãi." **23** Ông En-ca-na, chồng bà, bảo bà : "Em nghĩ thế nào là phải thì cứ làm ; cứ ở lại cho đến khi cai sữa cho nó. Chỉ xin ĐỨC CHÚA thực hiện lời Người." Người đàn bà ở lại và cho con bú cho đến khi cai sữa cho nó.

24 Sau khi cai sữa cho con, bà đưa nó lên với mình, mang theo một con bò mộng ba tuổi, hai thùng bột và một bầu da đầy rượu. Bà đưa con vào Nhà ĐỨC CHÚA tại Si-lô ; đứa trẻ còn nhỏ lắm. **25** Họ sát tế con bò và đưa đứa trẻ đến với ông Ê-li. **26** Bà nói : "Thưa ngài, xin thứ lỗi, tôi xin lấy mạng sống ngài mà thề : tôi là người đàn bà đã đứng bên ngài, tại đây, để cầu nguyện với ĐỨC CHÚA. **27** Tôi đã cầu nguyện để được đứa trẻ này, và ĐỨC CHÚA đã ban cho tôi điều tôi đã xin Người. **28** Đến lượt tôi, tôi xin nhượng nó lại cho ĐỨC CHÚA. Mọi ngày đời nó, nó sẽ được nhượng cho ĐỨC CHÚA." Và ở đó, họ thờ lạy ĐỨC CHÚA.

2 1 Bà An-na cầu nguyện và nói :
"Tâm hồn con hoan hỷ vì ĐỨC CHÚA,
nhờ ĐỨC CHÚA, con ngẩng đầu hiên ngang.
Con mở miệng nhạo báng quân thù :
Vâng, con vui sướng vì được Ngài cứu độ.
2 Chẳng có Đấng thánh nào như ĐỨC CHÚA,
chẳng một ai khác, ngoại trừ Ngài,
chẳng có Núi Đá nào như Thiên Chúa chúng ta.
3 Các người chớ nhiều lời huênh hoang tự đắc,
miệng đừng thốt ra điều ngạo mạn,
vì ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa quán thông,
mọi hành vi, chính Người xét xử.
4 Cung nỗ người hùng bị bẻ tan,
kẻ yếu sức lại trở nên hùng dũng.
5 Người no phải làm mưu mẹo kiếm ăn,
còn kẻ đói được an nhàn thư thái.
Người hiếm hoi thì sinh năm đẻ bảy,
mẹ nhiều con lại ủ rũ héo tàn.
6 ĐỨC CHÚA là Đấng cầm quyền sinh tử,
đẩy xuống âm phủ rồi lại kéo lên.
7 ĐỨC CHÚA bắt phải nghèo và cho giàu có,
Người hạ xuống thấp, Người cũng nhắc lên cao.
8 Kẻ mọn hèn, Chúa kéo ra khỏi nơi cát bụi,
ai nghèo túng, Người cất nhắc từ đống phân tro,
đặt ngồi chung với hàng quyền quý,
tặng ngai vinh hiển làm sản nghiệp riêng.
Vì nền móng địa cầu là của ĐỨC CHÚA,
Người đặt cả hoàn vũ lên trên.
9 Chúa gìn giữ bước chân người trung hiếu,
còn ác nhân bị tiêu diệt trong chốn mịt mù,
vì con người đâu phải mạnh mà thắng.
10 Kẻ thù ĐỨC CHÚA sẽ bị đập tan,
từ trời cao, người cho sấm sét giáng trên đầu.
ĐỨC CHÚA xét xử khắp cùng cõi đất,
ban quyền năng cho đức vua Người chọn,
nêu uy thế đấng Người đã xức dầu tấn phong."

11 Ông En-ca-na về nhà ở Ra-ma. Còn đứa trẻ thì
phụng sự ĐỨC CHÚA, có tư tế Ê-li trông nom.

12 Các con trai ông Ê-li là những tên vô lại, chúng không
biết gì đến ĐỨC CHÚA **13** và đến quyền lợi các tư tế
được hưởng trên dân. Mỗi khi có ai dâng hy lễ, thì đầy
tớ của tư tế đến, tay cầm xiên ba răng, trong lúc người
ta đang nấu thịt. **14** Nó thọc vào vạc, vào nồi, vào chảo
hay vào niêu ; hễ xiên đưa lên được miếng nào, thì tư tế
lấy cho mình. Chúng vẫn làm như thế với tất cả những
người Ít-ra-en đến đó, tại Si-lô. **15** Cả trước khi người ta
đốt mỡ cho cháy nghi ngút, thì đầy tớ của tư tế đến và
bảo người dâng hy lễ : "Đưa thịt đây để quay cho tư tế !
Người không lấy thịt ông đã nấu đâu, chỉ lấy thịt sống
thôi !" **16** Người kia có nói : "Để người ta đốt mỡ cho
cháy nghi ngút trước đã, rồi anh thích gì thì cứ lấy", thì
nó bảo : "Không, phải đưa ngay bây giờ ! Nếu không, tôi
dùng sức mạnh mà lấy." **17** Tội của những người thanh
niên này rất lớn trước nhan ĐỨC CHÚA, vì những
người ấy khinh thường lễ phẩm dâng ĐỨC CHÚA.

18 Sa-mu-en phụng sự trước nhan ĐỨC CHÚA, cậu bé
mặc ê-phốt vải gai. **19** Mẹ cậu vẫn may cho cậu một áo
khoác nhỏ và đưa lên cho cậu mỗi năm, khi bà cùng
chồng lên dâng hy lễ thường niên. **20** Ông Ê-li chúc
phúc cho ông En-ca-na và vợ ông này rằng : "Xin ĐỨC
CHÚA cho người đàn bà này sinh con cái cho ông, để
thay thế đứa con đã nhượng cho ĐỨC CHÚA." Rồi hai
ông bà trở về nhà. **21** ĐỨC CHÚA viếng thăm bà An-na
; bà thụ thai và sinh được ba trai hai gái, còn cậu bé Sa-
mu-en thì lớn lên bên cạnh ĐỨC CHÚA.

22 Ông Ê-li đã già lắm. Ông nghe nói các con ông đối xử
thế nào với toàn thể Ít-ra-en ; ông còn nghe nói chúng
nằm với những phụ nữ phục vụ ở cửa Lều Hội Ngộ. **23**
Ông nói với chúng : "Sao các con lại làm những điều ấy,
những điều xấu mà cha nghe toàn dân nói ? **24** Không,
các con ơi, tiếng kháo láo cha nghe dân ĐỨC CHÚA
đồn thổi thì không tốt đẹp gì. **25** Nếu một người có tội
với một người, thì Thiên Chúa sẽ phân xử cho ; nhưng
nếu một người có tội với ĐỨC CHÚA thì ai sẽ cầu
nguyện cho nó ?" Nhưng chúng không chịu nghe lời cha
chúng, vì ĐỨC CHÚA muốn làm cho chúng phải chết.

26 Còn cậu bé Sa-mu-en thì càng lớn lên và đẹp lòng cả ĐỨC CHÚA lẫn người ta.

27 Một người của Thiên Chúa đến gặp ông Ê-li và nói với ông : "ĐỨC CHÚA phán thế này : Ta đã chẳng tỏ mình ra một cách rõ ràng cho nhà của cha ngươi, khi chúng ở dưới quyền triều đình Pha-ra-ô bên Ai-cập đó sao ? **28** Ta đã chọn chúng trong mọi chi tộc Ít-ra-en, để chúng làm tư tế cho Ta, bước lên bàn thờ của Ta, đốt hương cho cháy nghi ngút, mang ê-phốt trước nhan Ta, và Ta đã ban cho nhà cha ngươi mọi hoả tế của con cái Ít-ra-en. **29** Tại sao ngươi lại coi thường hy lễ và lễ phẩm dành cho Ta, là những thứ Ta đã truyền dâng trong nơi Ta ngự ? Tại sao ngươi lại coi trọng các con ngươi hơn Ta, mà cả cha con béo mập ra, vì ăn những thứ ngon nhất trong mọi lễ phẩm của Ít-ra-en, dân Ta ?

30 "Vì vậy -sấm ngôn của ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en- quả Ta có nói là nhà của ngươi và nhà cha ngươi sẽ đi trước nhan Ta mãi mãi, nhưng giờ đây -sấm ngôn của ĐỨC CHÚA- không đời nào ! Vì những kẻ coi trọng Ta thì Ta coi trọng, còn những kẻ khinh dể Ta thì bị khinh thường. **31** Nay sắp đến những ngày Ta sẽ chặt cánh tay ngươi và cánh tay của nhà cha ngươi, khiến cho không còn người già trong nhà của ngươi. **32** Người sẽ trông thấy một đối thủ nơi Ta ngự, trong khi tại Ít-ra-en mọi sự đều tốt đẹp, và trong nhà ngươi sẽ không bao giờ có người già nữa. **33** Tuy nhiên, Ta sẽ không loại mọi người của ngươi khỏi bàn thờ Ta, như vậy mắt ngươi sẽ mỗi mòn, tâm hồn ngươi sẽ kiệt sức, và tất cả con cháu trong nhà ngươi sẽ phải chết giữa tuổi thành nhân.

34 "Điều xảy ra cho hai con trai ngươi, Khóp-ni và Pin-khát, sẽ là dấu cho ngươi : cả hai sẽ chết trong cùng một ngày. **35** Ta sẽ cho xuất hiện một tư tế trung kiên để phục vụ Ta, nó sẽ hành động theo lòng Ta và ý muốn của Ta ; Ta sẽ xây cho nó một nhà kiên cố, và ngày ngày nó sẽ đi trước người được Ta xức dầu tấn phong. **36** Bất cứ ai còn sót lại trong nhà ngươi sẽ đến sụp lạy nó để được một đồng bạc và một ổ bánh, và sẽ nói với

nó : 'Xin vui lòng nhận tôi vào làm một chức vụ tư tế nào đó, để tôi có miếng bánh ăn.'"

3 1 Cậu bé Sa-mu-en phụng sự ĐỨC CHÚA, có ông Ê-li trông nom. Thời ấy, lời ĐỨC CHÚA thì hiếm và thị kiến cũng không hay xảy ra. **2** Một ngày kia, ông Ê-li đang ngủ ở chỗ ông, mắt ông đã bắt đầu mờ, ông không còn thấy nữa. **3** Đèn của Thiên Chúa chưa tắt và Sa-mu-en đang ngủ trong đền thờ ĐỨC CHÚA, nơi có đặt Hòm Bia Thiên Chúa. **4** ĐỨC CHÚA gọi Sa-mu-en. Cậu thưa : "Dạ, con đây !" **5** Rồi chạy lại với ông Ê-li và thưa : "Dạ, con đây, thầy gọi con." Ông bảo : "Thầy không gọi con đâu. Con về ngủ đi." Cậu bèn đi ngủ. **6** ĐỨC CHÚA lại gọi Sa-mu-en lần nữa. Sa-mu-en dậy, đến với ông Ê-li và thưa : "Dạ, con đây, thầy gọi con." Ông bảo : "Thầy không gọi con đâu, con ạ. Con về ngủ đi." **7** Bấy giờ Sa-mu-en chưa biết ĐỨC CHÚA, và lời ĐỨC CHÚA chưa được mặc khải cho cậu. **8** ĐỨC CHÚA lại gọi Sa-mu-en lần thứ ba. Cậu dậy, đến với ông Ê-li và thưa : "Dạ, con đây, thầy gọi con." Bấy giờ ông Ê-li hiểu là ĐỨC CHÚA gọi cậu bé. **9** Ông Ê-li nói với Sa-mu-en : "Con về ngủ đi, và hễ có ai gọi con thì con thưa : 'Lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài phán, vì tôi tớ Ngài đang lắng nghe.'" Sa-mu-en về ngủ ở chỗ của mình.

10 ĐỨC CHÚA đến, đứng đó và gọi như những lần trước : "Sa-mu-en ! Sa-mu-en !" Sa-mu-en thưa : "Xin Ngài phán, vì tôi tớ Ngài đang lắng nghe." **11** ĐỨC CHÚA phán với Sa-mu-en : "Này Ta sắp làm một điều tại Ít-ra-en mà bất cứ ai nghe nói cũng phải ù cả hai tai. **12** Ngày ấy, để phạt Ê-li, Ta sẽ thực hiện mọi điều Ta đã phán về nhà nó, từ đầu đến cuối. **13** Ta báo cho nó là Ta vĩnh viễn kết án nhà nó vì lỗi của nó : Nó biết các con nó nguyện rửa Thiên Chúa mà đã không sửa dạy chúng. **14** Vì vậy Ta thề với nhà Ê-li : nhà Ê-li sẽ không bao giờ được xá lỗi, dù là bằng hy lễ hay lễ phẩm."

15 Sa-mu-en cứ ngủ cho đến sáng, rồi mở các cửa của Nhà ĐỨC CHÚA. Sa-mu-en sợ không dám kể lại thị kiến cho ông Ê-li. **16** Ông Ê-li gọi Sa-mu-en và nói : "Sa-mu-en, con ơi !" Cậu thưa : "Dạ, con đây !" **17** Ông nói :

"Người đã phán với con điều gì ? Thầy xin con đừng giấu thầy. Xin Thiên Chúa phạt con thế này và còn thêm thế kia nữa, nếu con giấu thầy một điều nào trong tất cả những lời Người đã phán với con." **18** Sa-mu-en kể lại cho ông mọi điều, không giấu ông điều nào. Ông nói : "Người là ĐỨC CHÚA. Xin Người cứ làm điều Người cho là tốt."

19 Sa-mu-en lớn lên. ĐỨC CHÚA ở với ông và Người không để cho một lời nào của Người ra vô hiệu. **20** Toàn thể Ít-ra-en, từ Đan tới Bơ-e Se-va, biết rằng ông Sa-mu-en được ĐỨC CHÚA tín nhiệm cho làm ngôn sứ của Người. **21** ĐỨC CHÚA tiếp tục hiện ra ở Si-lô, vì ĐỨC CHÚA dùng lời của ĐỨC CHÚA mà tự mặc khải cho ông Sa-mu-en ở Si-lô,

4 1 và lời của ông Sa-mu-en đến với toàn thể Ít-ra-en. Ít-ra-en ra giao chiến với người Phi-li-tinh. Họ đóng trại ở gần E-ven Ha E-de, còn người Phi-li-tinh thì đóng trại ở A-phêch. **2** . HÒM BIA BỊ NGƯỜI PHI-LI-TINH CHIẾM ĐOẠT Ít-ra-en bị đánh bại và Hòm Bia bị chiếm đoạt Ít-ra-en ra giao chiến với người Phi-li-tinh. Họ đóng trại ở gần E-ven Ha E-de, còn người Phi-li-tinh thì đóng trại ở A-phêch. **2** Người Phi-li-tinh dàn quân đối diện với quân Ít-ra-en, cuộc chiến trở nên ác liệt và Ít-ra-en bị người Phi-li-tinh đánh bại : tại mặt trận, ở ngoài đồng, chúng đã giết chừng bốn ngàn người. **3** Khi dân trở về trại, các kỳ mục Ít-ra-en nói : "Sao hôm nay ĐỨC CHÚA để chúng ta bị người Phi-li-tinh đánh bại ? Chúng ta hãy đi Si-lô lấy Hòm Bia Giao Ước của ĐỨC CHÚA về : Hòm Bia sẽ đến giữa chúng ta và sẽ cứu chúng ta khỏi bàn tay quân thù." **4** Dân sai người đi Si-lô ; từ đó họ mang về Hòm Bia Giao Ước của ĐỨC CHÚA các đạo binh, Đấng ngự trên các thần hộ giá ; ở đó, bên cạnh Hòm Bia Giao Ước của Thiên Chúa, có hai con ông Ê-li là Khóp-ni và Pin-khát. **5** Khi Hòm Bia Giao Ước của ĐỨC CHÚA xuống trại, toàn thể Ít-ra-en hò reo vang dội khiến đất rung chuyển. **6** Người Phi-li-tinh nghe thấy tiếng hò reo thì hỏi nhau : "Tiếng hò reo vang dội ấy trong trại bọn Híp-ri là gì vậy ?" Chúng biết là Hòm Bia ĐỨC CHÚA đã đến trại. **7** Người Phi-li-tinh sợ hãi, vì

chúng nói : "Một vị thần đã đến trại !" Chúng bảo nhau : "Khốn thân ta, vì trước đây không có như vậy ! **8** Khốn thân ta ! Ai sẽ giải thoát ta khỏi tay những thần hùng mạnh ấy ? Đó là những thần đã dùng mọi thứ đòn mà đánh phạt người Ai-cập trong sa mạc. **9** Hỡi người Phi-li-tinh, can đảm lên, hãy tỏ ra là nam nhi, kéo phải làm nô lệ cho bọn Híp-ri như chúng đã làm nô lệ cho anh em. Hãy tỏ ra là nam nhi và chiến đấu !" **10** Người Phi-li-tinh giao chiến. Ít-ra-en bị đánh bại và ai nấy chạy trốn về lều của mình. Đó là một đòn rất đau : về phía Ít-ra-en có ba mươi ngàn bộ binh tử trận. **11** Hòm Bia Thiên Chúa bị chiếm đoạt, và hai con ông Ê-li là Khóp-ni và Pin-khát bị giết.

12 Một người thuộc chi tộc Ben-gia-min từ mặt trận chạy về, và ngay hôm đó tới Si-lô, áo quần xé rách, đầu thì rắc đất. **13** Khi người ấy đến thì ông Ê-li đang ngồi trên ghế ở bên đường mà ngóng trông. Vì lòng ông bồn chồn lo sợ cho Hòm Bia Thiên Chúa. Người kia vào loan tin trong thành, và cả thành kêu gào lên. **14** Nghe tiếng kêu la, ông Ê-li hỏi : "Sao có tiếng ồn ào như thế ?" Người kia vội vàng đến báo tin cho ông Ê-li. **15** Ông Ê-li đã chín mươi tám tuổi, mắt ông cứng đờ, ông không thấy được nữa. **16** Người kia nói với ông Ê-li : "Tôi từ mặt trận về. Tôi đã từ mặt trận trốn về hôm nay." Ông hỏi : "Cái gì đã xảy ra vậy con ?" **17** Người đưa tin trả lời rằng : "Ít-ra-en đã chạy trốn quân Phi-li-tinh ; dân đại bại, hai con ông là Khóp-ni và Pin-khát đã chết, và Hòm Bia Thiên Chúa đã bị chiếm đoạt." **18** Người kia vừa nhắc tới Hòm Bia Thiên Chúa, thì ông từ ghế ngã ngựa xuống, bên cạnh cửa, giập gáy mà chết, vì ông đã già lại nặng cân. Ông đã làm thủ lãnh xét xử Ít-ra-en bốn mươi năm.

19 Con dâu ông, tức là vợ của Pin-khát, đang có thai và sắp sinh. Nghe tin Hòm Bia bị chiếm đoạt, cha chồng và chồng chết, nàng khuyu xuống và sinh con, vì lên cơn đau đột ngột. **20** Lúc nàng sắp chết, những người đàn bà đứng quanh bảo nàng : "Cô đừng sợ, vì cô đã sinh được một con trai !" Nhưng nàng không trả lời và không để tâm đến. **21** Nàng gọi đứa trẻ là I-kha-vốt, và nói : "Vinh quang đã bị cướp khỏi Ít-ra-en", vì Hòm Bia Thiên Chúa đã bị chiếm đoạt, vì cha chồng và chồng nàng đã

chết. **22** Nàng nói : "Vinh quang đã bị cướp khỏi Ít-ra-en", vì Hòm Bia Thiên Chúa đã bị chiếm đoạt.

5 1 Người Phi-li-tinh chiếm đoạt Hòm Bia Thiên Chúa và đưa từ E-ven Ha E-de về thành Át-đốt. **2** Người Phi-li-tinh lấy Hòm Bia, đưa vào nhà của thần Đa-gôn và đặt bên cạnh thần Đa-gôn. **3** Hôm sau, người Át-đốt dậy sớm và kìa Đa-gôn ngã sấp mặt xuống đất, trước Hòm Bia ĐỨC CHÚA. Chúng đem Đa-gôn đặt vào chỗ cũ. **4** Sáng hôm sau chúng dậy sớm và kìa Đa-gôn lại ngã sấp mặt xuống đất, trước Hòm Bia ĐỨC CHÚA. Đầu Đa-gôn và hai bàn tay đã bị chặt, thì ở trên ngưỡng cửa, chỉ còn lại thân Đa-gôn. **5** Vì thế, cho đến ngày hôm nay, ở Át-đốt, các tư tế Đa-gôn và tất cả những ai vào Nhà của Đa-gôn không giẫm lên ngưỡng cửa Đa-gôn.

6 Bàn tay ĐỨC CHÚA đè nặng trên người Át-đốt, Người làm cho chúng phải điêu linh, và mắc những khối u, tại Át-đốt và trong lãnh thổ. **7** Thấy vậy, người Át-đốt nói : "Đừng để Hòm Bia Thiên Chúa Ít-ra-en ở lại với chúng ta, vì Người đã ra tay đối xử nghiệt ngã với chúng ta và với thần Đa-gôn của chúng ta ; **8** chúng sai người đi mời tất cả các vương hầu người Phi-li-tinh đến với chúng. Chúng nói : "Chúng tôi phải làm gì với Hòm Bia Thiên Chúa Ít-ra-en ?" Các vương hầu trả lời : "Phải di chuyển Hòm Bia Thiên Chúa Ít-ra-en đến Gát." Họ đã di chuyển Hòm Bia Thiên Chúa Ít-ra-en đi. **9** Sau khi di chuyển Hòm Bia, tay ĐỨC CHÚA giáng xuống trên thành. Chúng vô cùng hoảng sợ. ĐỨC CHÚA đánh phạt người trong thành, từ bé đến lớn : khối u mọc trên khắp người chúng. **10** Chúng gửi Hòm Bia Thiên Chúa đến Éc-rôn. Nhưng khi Hòm Bia đến Éc-rôn thì người Éc-rôn kêu lên rằng : "Họ di chuyển Hòm Bia Thiên Chúa Ít-ra-en đến với (chúng) ta, để giết (chúng) ta và dân (chúng) ta." **11** Chúng sai người đi mời tất cả các vương hầu người Phi-li-tinh đến. Chúng nói : "Các ông hãy trả lại Hòm Bia Thiên Chúa Ít-ra-en ; Hòm Bia phải trở về chỗ cũ, để Hòm Bia đừng giết (chúng) tôi và dân (chúng) tôi !" Thật vậy, trong toàn thành, người ta hoảng sợ trước cái chết, vì bàn tay Thiên Chúa giáng rất mạnh xuống trên đó. **12**

Những người không chết thì bị mắc những khối u, và tiếng kêu của thành đã thấu tới trời.

6 1 Hòm Bia ĐỨC CHÚA ở trong lãnh thổ người Phi-li-tinh bảy tháng. **2** Người Phi-li-tinh mời các tư tế và thầy bói đến và hỏi : "Chúng tôi phải làm gì với Hòm Bia ĐỨC CHÚA ? Xin cho chúng tôi biết phải trả Hòm Bia về chỗ cũ bằng cách nào." **3** Họ đáp : "Nếu anh em trả lại Hòm Bia Thiên Chúa Ít-ra-en, thì đừng trả lại không, nhưng phải nộp cho Người một của lễ đền tội. Bấy giờ anh em sẽ khỏi bệnh và sẽ biết tại sao tay của Người đã không tha anh em." **4** Người Phi-li-tinh hỏi : "Của lễ đền tội chúng tôi phải nộp cho Người là gì ?" Họ đáp : "Năm cái khối u bằng vàng và năm con chuột bằng vàng, tính theo số các vương hầu người Phi-li-tinh, vì cũng một tai hoạ đã giáng xuống trên tất cả anh em và trên các vương hầu của anh em. **5** Anh em hãy làm những hình ảnh các khối u của anh em, và hình ảnh các con chuột đang phá phách xứ sở, và hãy tôn vinh Thiên Chúa Ít-ra-en. May ra Người sẽ nhẹ tay với anh em, với các thần của anh em và xứ sở anh em. **6** Tại sao anh em để lòng mình ra nặng nề cứng cõi, như người Ai-cập và Pha-ra-ô đã để lòng chúng ra nặng nề cứng cõi ? Khi Người thị uy với chúng, chúng đã chẳng phải để cho Ít-ra-en đi sao ? **7** Bây giờ hãy đóng một cỗ xe mới và bắt hai con bò sữa chưa hề mang ách. Hãy lấy hai con bò đó mà thắng xe, và hãy tách con chúng ra mà đưa về nhà. **8** Anh em hãy đem Hòm Bia ĐỨC CHÚA đặt lên xe. Còn các đồ bằng vàng anh em nộp cho Người làm của lễ đền tội, thì hãy để vào một cái tráp ở bên cạnh, rồi hãy để cho Hòm Bia đi. **9** Anh em sẽ xem : nếu Hòm Bia theo hướng lãnh thổ mình mà lên Bết Se-mét, thì chính là Người đã gây ra cho chúng ta đại hoạ này. Nếu không, chúng ta sẽ biết là chẳng phải tay Người đã đánh chúng ta, mà chỉ là chuyện tình cờ xảy đến cho chúng ta."

10 Những người ấy làm như vậy. Chúng bắt hai con bò sữa mà thắng xe, còn bò con thì nhốt ở nhà. **11** Chúng đặt Hòm Bia ĐỨC CHÚA lên xe, cùng với cái tráp đựng

các con chuột bằng vàng và hình ảnh các khối u của chúng.

12 Các con bò cái thẳng đường đi về hướng Bết Se-mét. Chúng cứ theo một đường mà đi, vừa đi vừa rống, không đi trệch bên phải bên trái. Các vương hầu người Phi-li-tinh đi theo sau chúng cho đến ranh giới Bết Se-mét.

13 Người Bết Se-mét đang gặt lúa mì trong thung lũng. Ngước mắt lên, họ nhìn thấy Hòm Bia, và khi nhìn thấy, họ vui mừng. **14** Cỗ xe đến cánh đồng ông Giơ-hô-su-a người Bết Se-mét, và dừng lại ở đó. Ở đó có một tảng đá lớn. Họ bỏ gổ xe ra, còn những con bò cái thì họ dâng ĐỨC CHÚA làm lễ toàn thiêu. **15** Các thầy Lê-vi đưa Hòm Bia ĐỨC CHÚA xuống, cùng với cái tráp bên cạnh, trong đó có các đồ vật bằng vàng. Họ đặt tất cả lên tảng đá lớn. Người Bết Se-mét dâng những lễ toàn thiêu và tiến những hy lễ lên ĐỨC CHÚA, ngày hôm đó.

16 Năm vương hầu người Phi-li-tinh thấy vậy, cũng trở về Éc-rôn ngày hôm đó. **17** Đây là các u bướu bằng vàng người Phi-li-tinh đã nộp cho ĐỨC CHÚA làm lễ đền tội : một cho Át-đốt, một cho Ga-da, một cho Át-cơ-lôn, một cho Gát, một cho Éc-rôn. **18** Ngoài ra còn có các con chuột bằng vàng, tính theo số tất cả các thành người Phi-li-tinh thuộc về năm vương hầu, từ thành kiên cố cho đến làng bỏ ngõ. Tảng đá lớn trên đó người ta đã đặt Hòm Bia ĐỨC CHÚA là bằng chứng cho đến ngày hôm nay, trong cánh đồng ông Giơ-hô-su-a người Bết Se-mét. **19** Người đã đánh phạt những người Bết Se-mét vì họ đã nhìn thấy Hòm Bia ĐỨC CHÚA. Trong dân, Người đã đánh phạt bảy mươi người. Dân để tang vì ĐỨC CHÚA đã đánh dân một đòn đau.

20 Người Bết Se-mét nói : "Ai có thể đứng vững trước nhan ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa thánh thiện này ? Khi rời chúng tôi, Người sẽ lên với ai ?" **21** Họ sai sứ giả đến với dân cư thành Kia-giát Giơ-a-rim và nói : "Người Phi-li-tinh đã trả lại Hòm Bia ĐỨC CHÚA. Hãy xuống mà đưa lên với anh em."

7 1 Người Kia-giát Giơ-a-rim đến và đưa Hòm Bia ĐỨC CHÚA lên. Họ đưa Hòm Bia vào nhà ông A-vi-na-đáp, ở trên đồi, và thánh hiến E-la-da, con ông, để giữ Hòm Bia ĐỨC CHÚA. Ông Sa-mu-en làm thủ lãnh và cứu dân

2 Từ ngày Hòm Bia được đặt ở Kia-giát Giơ-a-rim, một thời gian dài trôi qua : đã hai mươi năm rồi. Toàn thể nhà Ít-ra-en thiết tha hướng về ĐỨC CHÚA. **3** Bấy giờ ông Sa-mu-en nói với toàn thể nhà Ít-ra-en rằng : "Nếu anh em hết lòng trở về với ĐỨC CHÚA, thì hãy loại bỏ các thần ngoại bang và các nữ thần Át-tô-rét ra khỏi anh em ; hãy hướng lòng anh em về với ĐỨC CHÚA và phụng sự một mình Người, thì Người sẽ giải thoát anh em khỏi tay người Phi-li-tinh." **4** Con cái Ít-ra-en loại bỏ các thần Ba-an và các nữ thần Át-tô-rét và chỉ phụng sự một mình ĐỨC CHÚA.

5 Ông Sa-mu-en nói : "Hãy tập hợp toàn thể Ít-ra-en về Mít-pa : tôi sẽ cầu nguyện với ĐỨC CHÚA cho anh em."

6 Họ tập hợp về Mít-pa. Họ múc nước và đổ ra trước nhan ĐỨC CHÚA. Ngày hôm ấy họ ăn chay và nói tại đó : "Chúng tôi đắc tội với ĐỨC CHÚA." Ông Sa-mu-en làm thủ lãnh xét xử con cái Ít-ra-en tại Mít-pa.

7 Khi người Phi-li-tinh nghe tin con cái Ít-ra-en tập hợp về Mít-pa, thì các vương hầu người Phi-li-tinh lên đánh Ít-ra-en. Con cái Ít-ra-en nghe tin và sợ người Phi-li-tinh.

8 Con cái Ít-ra-en nói với ông Sa-mu-en : "Xin ông chớ ngừng kêu lên ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng tôi, để người cứu chúng tôi khỏi tay người Phi-li-tinh !" **9** Ông Sa-mu-en bắt một con chiên sữa và dâng toàn bộ làm lễ toàn thiêu lên ĐỨC CHÚA. Rồi ông Sa-mu-en kêu lên ĐỨC CHÚA cho Ít-ra-en và ĐỨC CHÚA đã đáp lời ông.

10 Trong khi ông Sa-mu-en dâng lễ toàn thiêu thì người Phi-li-tinh tiến lại giao chiến với Ít-ra-en. Nhưng ngày hôm đó ĐỨC CHÚA giáng sấm sét ầm ầm xuống người Phi-li-tinh ; Người khiến chúng tán loạn và chúng bị Ít-ra-en đánh bại. **11** Người Ít-ra-en ra khỏi Mít-pa, đuổi theo quân Phi-li-tinh và đánh chúng đến tận bên dưới Bết Ca. **12** Ông Sa-mu-en lấy một tảng đá và đặt giữa Mít-pa và Cái Răng. Ông đặt tên tảng đá là E-ven Ha E-de và nói : "Cho đến chỗ này, ĐỨC CHÚA đã cứu giúp chúng ta."

13 Người Phi-li-tinh bị hạ nhục và không còn đến lãnh thổ Ít-ra-en nữa. Tay ĐỨC CHÚA đè trên người Phi-li-tinh suốt đời ông Sa-mu-en. **14** Các thành mà người Phi-li-tinh đã chiếm của Ít-ra-en lại trở về với Ít-ra-en, từ Éc-rôn đến Gát, và Ít-ra-en đã giải phóng lãnh thổ họ khỏi tay người Phi-li-tinh. Có hoà bình giữa Ít-ra-en và người E-mô-ri.

15 Ông Sa-mu-en làm thủ lãnh xét xử Ít-ra-en mọi ngày trong đời ông. **16** Năm này qua năm nọ, ông đi một vòng Bết Ên, Ghin-gan, Mít-pa, và ông xét xử Ít-ra-en tại tất cả những nơi ấy.

17 Rồi ông trở về Ra-ma vì nhà ông ở đó và ông xét xử Ít-ra-en ở đó. Tại đây ông dựng một bàn thờ để kính ĐỨC CHÚA.

8 1 Khi ông Sa-mu-en đã già, ông đặt các con trai ông làm thủ lãnh Ít-ra-en. **2** Con đầu lòng của ông tên là Giô-en, con thứ hai tên là A-vi-gia. Họ làm thủ lãnh tại Bơ-e Se-va. **3** Các con trai ông không đi theo đường lối của ông, chúng ngã theo lợi lộc, nhận quà hối lộ và làm sai lệch công lý. **4** Toàn thể các kỳ mục tập hợp lại và đến với ông Sa-mu-en ở Ra-ma. **5** Họ nói với ông : "Ông coi, ông già rồi, và các con ông lại không đi theo đường lối của ông. Vậy bây giờ, xin ông lập cho chúng tôi một vua để vua xét xử chúng tôi, như trong tất cả các dân tộc." **6** Ông Sa-mu-en bực mình vì lời họ nói : "Xin ông cho chúng tôi một vua để xét xử chúng tôi." Và ông Sa-mu-en đã cầu nguyện với ĐỨC CHÚA. **7** ĐỨC CHÚA phán với ông Sa-mu-en : "Người cứ nghe theo tiếng của dân trong mọi điều chúng nói với người, vì không phải chúng gạt bỏ người, mà là chúng gạt bỏ Ta, không chịu để Ta làm vua của chúng. **8** Chúng xử sự với người như chúng vẫn xử sự từ ngày Ta đưa chúng lên từ Ai-cập cho đến ngày hôm nay : Chúng đã bỏ Ta mà phụng sự những thần khác. **9** Vậy bây giờ người cứ nghe theo tiếng chúng. Chỉ có điều là người phải long trọng cảnh cáo chúng và nói cho chúng biết quyền hành của nhà vua sẽ cai trị chúng."

10 Ông Sa-mu-en nói lại mọi lời của ĐỨC CHÚA cho dân bấy giờ đang xin ông một vua. **11** Ông nói : "Đây là quyền hành của nhà vua sẽ cai trị anh em. Các con trai anh em, ông sẽ bắt mà cắt đặt vào việc trông coi xe và ngựa của ông, và chúng sẽ chạy đằng trước xe của ông. **12** Ông sẽ đặt chúng làm người chỉ huy một ngàn và chỉ huy năm mươi, sẽ bắt chúng cày đất cho ông, gặt lúa cho ông, chế tạo vũ khí cho ông và dụng cụ cho xe của ông. **13** Các con gái anh em, ông sẽ bắt vào làm thợ chế nước hoa, nấu ăn và làm bánh. **14** Đồng ruộng, vườn nho, vườn cây ô-liu tốt nhất của anh em, ông sẽ lấy mà cho bề tôi của ông. **15** Lúa thóc và vườn nho của anh em, ông sẽ đánh thuế thập phân mà cho các thái giám và bề tôi của ông. **16** Các tôi tớ nam nữ, các người trai tráng khá nhất của anh em, các con lừa của anh em, ông sẽ bắt mà dùng vào việc của ông. **17** Chiên dê của anh em, ông sẽ đánh thuế thập phân. Còn chính anh em sẽ làm nô lệ cho ông. **18** Ngày ấy, anh em sẽ kêu than vì vua của anh em mà anh em đã chọn cho mình, nhưng ngày ấy ĐỨC CHÚA sẽ không đáp lời anh em."

19 Nhưng dân không chịu nghe theo tiếng ông Sa-mu-en. Họ nói : "Không ! Phải có một vua cai trị chúng tôi ! **20** Cả chúng tôi cũng sẽ giống như mọi dân tộc. Vua chúng tôi sẽ xét xử chúng tôi, sẽ dẫn đầu chúng tôi và sẽ lãnh đạo các cuộc chiến của chúng tôi." **21** Ông Sa-mu-en nghe tất cả những lời của dân và nói lại những lời ấy cho ĐỨC CHÚA nghe. **22** ĐỨC CHÚA phán với ông Sa-mu-en : "Hãy nghe theo tiếng chúng, và hãy đặt một vua cai trị chúng." Ông Sa-mu-en nói với người Ít-ra-en : "Ai nấy hãy về thành của mình."

9 1 Có một người thuộc chi tộc Ben-gia-min tên là Kít, con ông A-vi-ên ; ông A-vi-ên là con ông Xơ-ro ; ông Xơ-ro là con ông Bơ-khô-rát ; ông Bơ-khô-rát là con ông A-phi-ác ; ông A-phi-ác là con một người Ben-gia-min. Ông Kít là một người có thể giá. **2** Ông có một người con trai tên là Sa-un, một người trẻ và đẹp trai ; trong số con cái Ít-ra-en, không có người nào đẹp trai hơn ông. Ông cao hơn toàn dân từ vai trở lên.

3 Các con lừa cái của ông Kít, cha ông Sa-un, bị lạc ; ông Kít bảo ông Sa-un, con ông : "Con hãy đem một trong các người đầy tớ đi với con và lên đường đi tìm lừa." **4** Ông Sa-un đi qua miền núi Ép-ra-im, rồi đi qua đất Sa-li-sa, mà không tìm thấy. Họ đi qua đất Sa-a-lim : cũng không thấy gì. Ông đi qua đất Ben-gia-min, mà không tìm thấy. **5** Khi họ đến đất Xúp, ông Sa-un nói với người đầy tớ đi với mình : "Nào, chúng ta hãy trở về, kéo cha tôi không còn nghĩ đến lừa mà lại lo cho chúng ta." **6** Người đầy tớ nói với ông : "Này, trong thành kia có một người của Thiên Chúa ; ông là người có uy tín : tất cả những gì ông nói đều chắc chắn xảy ra. Bây giờ chúng ta hãy đi đến đó. May ra ông ấy sẽ chỉ cho chúng ta phải đi đường nào." **7** Ông Sa-un nói với người đầy tớ : "Được, chúng ta đi ! Nhưng chúng ta sẽ đem gì đến biếu ông ấy ? Bị chúng ta hết bánh rồi, chúng ta không có quà đem biếu người của Thiên Chúa. Chúng ta có gì nào ?" **8** Người đầy tớ lại trả lời ông Sa-un : "Đây tôi có sẵn trong tay một chỉ bạc. Tôi sẽ tặng người của Thiên Chúa và ông ấy sẽ chỉ cho chúng ta con đường của chúng ta." **9** -Ngày xưa, tại Ít-ra-en, khi người nào đi thỉnh ý ĐỨC CHÚA thì nói thế này : "Nào chúng ta đến với thầy thị kiến", vì "ngôn sứ" ngày nay thì ngày xưa gọi là "thầy thị kiến".- **10** Ông Sa-un nói với đầy tớ : "Anh nói phải. Nào chúng ta đi !" Rồi họ đi đến thành trong đó có người của Thiên Chúa.

11 Họ đang lên dốc dẫn đến thành thì gặp những cô gái đi ra múc nước ; họ hỏi các cô : "Thầy thị kiến có ở đây không ?" **12** Các cô trả lời họ rằng : "Có, ngay trước mặt ông kia kia, ông đi mau lên, vì hôm nay ông ấy đến thành, và hôm nay có hy lễ cho dân ở nơi cao. **13** Vào thành là các ông sẽ gặp ông ấy trước khi ông ấy lên nơi cao để dùng bữa : dân sẽ không dùng bữa trước khi ông ấy đến, vì ông ấy là người chúc phúc cho hy lễ ; sau đó các khách mời sẽ dùng bữa. Vậy bây giờ các ông lên đi, các ông sẽ gặp ông ấy ngay lập tức."

14 Họ lên thành. Khi họ vào trong thành, thì thấy ông Sa-mu-en đang đi ra đón họ để lên nơi cao. **15** Một ngày trước khi ông Sa-un đến, ĐỨC CHÚA đã mặc khải cho

ông Sa-mu-en rằng : **16** "Ngày mai, vào giờ này, Ta sẽ sai một người xứ Ben-gia-min đến với ngươi, ngươi sẽ xúc dầu tấn phong nó làm người lãnh đạo dân Ta là Ít-ra-en, và nó sẽ cứu dân Ta khỏi tay người Phi-li-tinh, vì Ta đã nhìn thấy dân Ta, và tiếng rên siết của nó đã thấu tới Ta." **17** Khi ông Sa-mu-en thấy ông Sa-un thì ĐỨC CHÚA mách bảo ông : "Đây là người mà Ta đã nói với ngươi : chính nó sẽ cai trị dân Ta." **18** Ông Sa-un lại gần ông Sa-mu-en ở giữa cửa thành và nói : "Xin ông làm ơn cho tôi biết nhà thầy thị kiến ở đâu." **19** Ông Sa-mu-en trả lời ông Sa-un rằng : "Tôi là thầy thị kiến đây. Ông hãy lên nơi cao, trước mặt tôi. Các ông sẽ dùng bữa với tôi hôm nay. Sáng mai tôi sẽ để cho ông đi và sẽ nói cho ông biết tất cả những gì đang làm ông bận tâm. **20** Còn những con lừa cái của ông đã lạc ba ngày nay, ông đừng để tâm, vì đã tìm thấy rồi. Và lại, mọi cái quý nhất trong Ít-ra-en thuộc về ai ? Chẳng phải là thuộc về ông và nhà cha ông hay sao ?" **21** Ông Sa-un trả lời rằng : "Tôi chẳng phải là một người Ben-gia-min, chi tộc nhỏ nhất trong Ít-ra-en sao ? Thị tộc tôi chẳng phải là hèn mọn nhất trong các thị tộc của chi tộc Ben-gia-min sao ? Sao ông lại nói với tôi như thế ?"

22 Ông Sa-mu-en dẫn ông Sa-un và người đầy tớ ông này, đưa vào phòng và cho họ một chỗ ở hàng đầu những khách mời, khoảng ba mươi người. **23** Ông Sa-mu-en bảo người đầu bếp : "Hãy dọn phần tôi đã trao cho anh, khi bảo anh để riêng ra." **24** Người đầu bếp mang cái đùi và cái đuôi ra đặt trước mặt ông Sa-un. Ông Sa-mu-en nói : "Đây là phần để lại, dọn ra cho ông. Mời ông ăn, vì nó được giữ lại cho ông nhân dịp này là dịp tôi mời dân." Ngày hôm đó, ông Sa-un dùng bữa với ông Sa-mu-en. **25** Sau đó, từ nơi cao, họ xuống thành, và ông Sa-mu-en nói chuyện với ông Sa-un trên sân thượng.

26 Hôm sau, họ dậy sớm. Khi hừng đông ló rạng, ông Sa-mu-en gọi ông Sa-un đang ở trên sân thượng và nói : "Mời ông dậy, tôi sẽ tiễn ông đi." Ông Sa-un dậy, rồi cả hai người, ông và ông Sa-mu-en, ra ngoài. **27** Khi họ đang xuống đến cuối thành thì ông Sa-mu-en nói với ông Sa-un : "Xin ông bảo người đầy tớ đi qua trước

chúng ta." -Người ấy đi qua- "Còn ông, bây giờ xin ông đứng lại để tôi nói cho ông nghe lời của Thiên Chúa."

10 1 Ông Sa-mu-en lấy lọ dầu và đổ trên đầu ông Sa-un, rồi hôn ông và nói : "Chẳng phải ĐỨC CHÚA đã xức dầu tấn phong ông làm người lãnh đạo cơ nghiệp của Người sao ? 2 Hôm nay, khi từ biệt tôi mà đi, ông sẽ gặp hai người đàn ông gần mộ bà Ra-khen, ở ranh giới Ben-gia-min, tại Xen-xác. Họ sẽ nói với ông : 'Các con lừa cái ông đang đi tìm, đã tìm được rồi, và bây giờ cha ông đã quên chuyện các con lừa, nhưng đang lo cho các ông và tự hỏi : Tôi phải làm gì cho con trai tôi ?' 3 Từ đó đi xa hơn nữa, ông sẽ đến Cây Sồi Ta-bo, ở đó ba người đàn ông sẽ gặp ông, họ đang lên với Thiên Chúa ở Bết Ên, một người mang ba con dê con, một người mang ba cái bánh, một người mang một bầu da đầy rượu. 4 Họ sẽ vấn an ông, sẽ biếu ông hai cái bánh và ông sẽ nhận từ tay họ. 5 Sau đó, ông sẽ đến Ghíp-a của Thiên Chúa, là nơi có viên trấn thủ Phi-li-tinh. Tại đó, khi ông vào thành, ông sẽ gặp một nhóm ngôn sứ đang từ nơi cao xuống, trước mặt họ có đàn hạc, trống, sáo, đàn cầm, và họ đang lên cơn xuất thần ngôn sứ. 6 Bây giờ thần khí ĐỨC CHÚA sẽ nhập vào ông, ông sẽ lên cơn xuất thần ngôn sứ cùng với họ, và ông sẽ biến thành một người khác. 7 Vậy khi các dấu ấy xảy đến cho ông, thì ông hãy tuý cơ ứng biến, vì Thiên Chúa ở với ông. 8 Ông hãy xuống Ghin-gan trước tôi ; phần tôi, tôi sẽ xuống gặp ông, để dâng những lễ toàn thiêu và tiến những hy lễ kỳ an. Xin ông đợi bảy ngày, cho đến khi tôi tới. Tôi sẽ cho ông biết ông phải làm gì."

9 Ông Sa-un vừa quay lưng bỏ ông Sa-mu-en mà đi, thì Thiên Chúa biến đổi lòng ông, và tất cả các dấu đó đã xảy ra ngày hôm ấy. **10** Khi họ đến Ghíp-a thì thấy một nhóm ngôn sứ đi về phía họ. Thần khí Thiên Chúa nhập vào ông, và ông lên cơn xuất thần ngôn sứ ở giữa họ. **11** Tất cả những người quen biết ông trước kia đều thấy ông : ông làm ngôn sứ với những ngôn sứ ! Trong dân người ta bảo nhau : "Cái gì đã xảy ra cho con ông Kít ? Ông Sa-un mà cũng ở trong số các ngôn sứ sao ?" **12** Một người ở đó lên tiếng hỏi : "Ai là cha của họ vậy ?" Vì

thế có câu ngôn ngữ rằng : "Ông Sa-un mà cũng ở trong số các ngôn sứ sao ?"

13 Khi hết cơn xuất thần ngôn sứ, thì ông Sa-un đi lên nơi cao. **14** Chú ông Sa-un hỏi ông và người đầy tớ : "Các anh đã đi đâu vậy ?" Ông Sa-un trả lời : "Chúng cháu đi tìm các con lừa cái, nhưng không thấy gì, nên đã đến gặp ông Sa-mu-en." **15** Chú ông Sa-un nói : "Cháu hãy kể lại cho chú nghe ông Sa-mu-en đã nói gì với hai người." **16** Ông Sa-un trả lời chú : "Ông ấy chỉ báo cho chúng cháu là đã tìm thấy con lừa cái rồi." Nhưng về chuyện làm vua, thì ông không kể lại cho chú điều ông Sa-mu-en đã nói.

17 Ông Sa-mu-en triệu tập dân đến với ĐỨC CHÚA ở Mít-pa. **18** Ông nói với con cái Ít-ra-en : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán như sau : Chính Ta đã đưa các ngươi lên từ Ai-cập và đã giải thoát các ngươi khỏi tay người Ai-cập và khỏi tay mọi vương quốc đang áp bức các ngươi. **19** Còn các ngươi, hôm nay các ngươi đã gạt bỏ Thiên Chúa của các ngươi, Đấng cứu các ngươi khỏi mọi tai họa và mọi cơn ngặt nghèo của các ngươi, và các ngươi đã thưa với Người : 'Xin Ngài lập một vua cai trị chúng tôi.' Vậy bây giờ hãy đến đứng trước mặt ĐỨC CHÚA theo chi tộc và thị tộc." **20** Ông Sa-mu-en cho mọi chi tộc Ít-ra-en tiến đến và chi tộc Ben-gia-min trúng thăm. **21** Ông cho chi tộc Ben-gia-min tiến đến theo thị tộc, và thị tộc Mát-ri trúng thăm. Rồi ông Sa-un con ông Kít trúng thăm. Họ tìm ông mà không thấy.

22 Họ lại thỉnh ý ĐỨC CHÚA : "Thưa còn người nào đến đây nữa không ?" ĐỨC CHÚA trả lời : "Nó đây này, nó đang lẩn trốn trong đồng hành lý." **23** Họ chạy đến, lôi ông từ đó ra, và ông đến đứng giữa dân. Ông cao hơn toàn dân từ vai trở lên. **24** Ông Sa-mu-en nói với toàn dân : "Anh em đã xem thấy người ĐỨC CHÚA chọn chưa ? Trong toàn dân không có ai được như ông." Toàn dân reo hò và nói : "Vạn tuế đức vua !"

25 Ông Sa-mu-en nói cho dân biết quyền hành vua chúa, ghi chép vào một quyển sách và đặt trước nhan

ĐỨC CHÚA. Rồi ông Sa-mu-en cho toàn dân ai nấy về nhà mình.

26 Ông Sa-un cũng đi về nhà ở Ghíp-a. Cùng đi với ông có những người can đảm đã được ĐỨC CHÚA cảm hoá tâm hồn. **27** Nhưng có những tên vô lại đã nói : "Làm sao hấn cứu chúng ta được ?" Chúng coi thường ông và không đem quà biếu ông. Nhưng ông làm như không nghe thấy.

11 1 Na-khát, người Am-mon, lên bao vây thành Gia-vết, miền Ga-la-át. Mọi người Gia-vết nói với Na-khát : "Xin ông lập giao ước với chúng tôi, và chúng tôi sẽ làm tôi ông." **2** Na-khát, người Am-mon, nói với họ : "Ta sẽ lập giao ước với các ngươi với điều kiện này là ta sẽ chọc thủng mắt phải của tất cả các ngươi. Ta sẽ bắt toàn thể Ít-ra-en phải chịu điều sỉ nhục đó." **3** Các kỳ mục Gia-vết nói với ông : "Xin để cho chúng tôi bây giờ. Chúng tôi sẽ sai sứ giả đi khắp lãnh thổ Ít-ra-en, và nếu không có ai cứu chúng tôi, thì chúng tôi sẽ ra hàng ông." **4** Các sứ giả đến Ghíp-a, thành của ông Sa-un, và nói những lời ấy cho dân nghe. Toàn dân oà lên khóc.

5 Và này ông Sa-un từ ngoài đồng về theo sau đàn bò. Ông hỏi : "Có gì mà dân khóc vậy ?" Họ kể lại cho ông những lời người Gia-vết nói. **6** Khi ông Sa-un nghe những lời ấy, thần khí của ĐỨC CHÚA nhập vào ông, và ông bưng bưng nổi giận. **7** Ông bắt một cặp bò, xẻ thịt và gửi các sứ giả mang đi khắp lãnh thổ Ít-ra-en với lời này : "Ai không theo Sa-un và Sa-mu-en ra trận, thì bò của nó sẽ bị như thế này." ĐỨC CHÚA gieo kinh hoàng xuống trên dân, và họ đã ra trận, muôn người như một. **8** Ông Sa-un duyệt binh tại Be-déc : Con cái Ít-ra-en là ba trăm ngàn và người Giu-đa là ba mươi ngàn. **9** Ông nói với các sứ giả đã đến : "Các ông hãy nói với người Gia-vết thế này : Ngày mai, vào lúc mặt trời nóng nhất, anh em sẽ được cứu viện." Các sứ giả về báo tin cho người Gia-vết, khiến họ vui mừng. **10** Người Gia-vết nói với Na-khát : "Ngày mai, chúng tôi sẽ ra hàng các

ông, và các ông cứ xử với chúng tôi theo mọi điều các ông coi là tốt."

11 Hôm sau, ông Sa-un chia dân ra thành ba cánh quân. Họ vào giữa trại khi gần sáng và đánh người Am-mon cho đến lúc nóng nực nhất trong ngày. Những tên sống sót thì tán loạn không còn có lấy hai tên ở với nhau.

12 Dân nói với ông Sa-mu-en : "Ai là người nói : ' Sa-un mà lại làm vua cai trị chúng tôi sao ' ? Các ông hãy nộp chúng cho chúng tôi xử tử." **13** Ông Sa-un nói : "Không ai sẽ bị xử tử hôm nay, vì hôm nay ĐỨC CHÚA đã chiến thắng tại Ít-ra-en." **14** Ông Sa-mu-en nói với dân : "Nào, chúng ta đi Ghin-gan và khai mạc vương quyền mới ở đó."

15 Toàn dân đi Ghin-gan. Ở đó, trước nhan ĐỨC CHÚA, tại Ghin-gan, họ đã tôn ông Sa-un làm vua, và ở đó họ dâng những hy lễ kỳ an trước nhan ĐỨC CHÚA. Ở đó, ông Sa-un và mọi người Ít-ra-en đã liên hoan tưng bừng.

12 1 Ông Sa-mu-en nói với toàn thể Ít-ra-en : "Đây tôi đã nghe theo tiếng của anh em trong mọi điều anh em nói với tôi, và tôi đã đặt một vua cai trị anh em. **2** Bây giờ, đây là vua dẫn đầu anh em. Phần tôi, tôi đã già nua tóc bạc, và các con trai tôi, chúng đang ở giữa anh em đó. Tôi đã dẫn đầu anh em, từ lúc tôi còn trẻ cho đến hôm nay. **3** Này tôi đây. Hãy cáo tội tôi trước mặt ĐỨC CHÚA và trước mặt vị Người đã xúc dầu tấn phong : tôi đã lấy bò của ai, lấy lừa của ai ? Tôi đã bóc lột ai, áp bức ai ? Tôi đã nhận quà đút lót từ tay ai để nhắm mắt làm ngơ cho nó ? Tôi sẽ trả lại cho anh em." **4** Họ trả lời : "Ông đã không bóc lột chúng tôi, không áp bức chúng tôi, không lấy cái gì từ tay ai." **5** Ông nói với họ : "Có ĐỨC CHÚA làm chứng trước mặt anh em, và có vị Người đã xúc dầu tấn phong cũng làm chứng hôm nay, rằng anh em đã không tìm thấy gì nơi tay tôi." Họ trả lời : "Vâng, có Người làm chứng."

6 Ông Sa-mu-en nói với dân : "Phải, chính Thiên Chúa, Đấng đã cho ông Mô-sê và ông A-ha-ron xuất hiện và đã đưa cha ông anh em lên từ đất Ai-cập. 7 Bây giờ, anh em hãy đứng đây, để tôi tranh tụng với anh em trước mặt ĐỨC CHÚA về mọi hồng ân ĐỨC CHÚA đã ban cho anh em và cha ông anh em. 8 Sau khi ông Gia-cóp vào Ai-cập, thì cha ông anh em đã kêu gào lên ĐỨC CHÚA, và ĐỨC CHÚA đã sai ông Mô-sê và ông A-ha-ron đến ; các ông đã đưa cha ông anh em ra khỏi Ai-cập và định cư họ ở nơi này. 9 Nhưng họ đã quên ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ, nên Người đã trao họ vào tay Xi-xơ-ra, tổng chỉ huy quân đội thành Kha-xo, vào tay người Phi-li-tinh và vào tay vua Mô-áp, và chúng đã giao tranh với họ. 10 Họ đã kêu lên ĐỨC CHÚA và nói : 'Chúng tôi đã phạm tội, vì chúng tôi đã bỏ ĐỨC CHÚA, đã phụng thờ các thần Ba-an và các nữ thần Át-tô-rét. Giờ đây, xin giải thoát chúng tôi khỏi tay quân thù và chúng tôi sẽ phụng thờ Ngài.' 11 ĐỨC CHÚA đã sai các ông Giơ-rúp-ba-an, Bơ-đan, Gíp-tác và Sa-mu-en đến ; Người đã giải thoát anh em khỏi tay thù địch chung quanh và anh em đã được sống yên hàn.

12 "Nhưng khi anh em thấy Na-khát, vua của con cái Am-mon, đến đánh anh em, thì anh em đã nói với tôi : 'Không ! Phải có một vua cai trị chúng tôi !' Trong khi chính ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em, là vua anh em. 13 Bây giờ, đây là vua anh em đã chọn, đã xin ; ĐỨC CHÚA đã ban một vua cai trị anh em đó. 14 Nếu anh em kính sợ ĐỨC CHÚA và phụng thờ Người, nếu anh em nghe theo tiếng Người và không cưỡng lệnh ĐỨC CHÚA, thì cả anh em, cả vua của anh em sẽ theo ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em. 15 Nhưng nếu anh em không nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA, nếu anh em cưỡng lệnh ĐỨC CHÚA, thì bàn tay ĐỨC CHÚA sẽ đè trên anh em cũng như trên cha ông anh em.

16 Bây giờ, một lần nữa, hãy đứng đây và xem điều vĩ đại ĐỨC CHÚA sắp thực hiện trước mắt anh em. 17 Hiện nay đang là mùa gặt lúa mì phải không ? Tôi sẽ kêu cầu ĐỨC CHÚA và Người sẽ cho sấm nổ mưa rơi. Anh em hãy hiểu và thấy rằng anh em đã làm một điều rất xấu xa trái mắt ĐỨC CHÚA, khi đòi có vua." 18 Ông

Sa-mu-en kêu cầu ĐỨC CHÚA và Người cho sấm nổ mưa rơi ngày hôm đó. Toàn dân rất kính sợ ĐỨC CHÚA và ông Sa-mu-en. 19 Toàn dân nói với ông Sa-mu-en : "Xin ông cầu nguyện với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, cho các tôi tớ ông đây, để chúng tôi khỏi chết, vì ngoài mọi tội lỗi của chúng tôi, chúng tôi còn làm thêm điều xấu xa là đòi có vua."

20 Ông Sa-mu-en nói với dân : "Đừng sợ ! Chính anh em đã làm tất cả điều xấu xa ấy. Tuy nhiên, anh em đừng có bỏ không theo ĐỨC CHÚA, mà hãy phụng thờ ĐỨC CHÚA hết lòng. 21 Đừng có bỏ mà theo những cái hư không, chúng chẳng ích gì và chẳng giải thoát được ai, vì chúng chỉ là hư không. 22 Thật vậy, ĐỨC CHÚA sẽ không bỏ rơi dân Người, vì danh vĩ đại của Người, vì ĐỨC CHÚA đã muốn làm cho anh em thành dân của Người. 23 Phần tôi, không đời nào tôi phạm tội nghịch cùng ĐỨC CHÚA là thôi cầu nguyện cho anh em. Tôi sẽ cho anh em biết đường ngay nẻo chính. 24 Chỉ có một điều là anh em hãy kính sợ ĐỨC CHÚA và trung tín phụng thờ Người hết lòng : anh em hãy xem việc vĩ đại Người đã làm giữa anh em. 25 Nhưng nếu anh em cứ làm điều xấu xa, thì cả anh em lẫn vua của anh em sẽ bị huỷ diệt."

13 1 Ông Sa-un được ... tuổi khi lên làm vua, và ông đã làm vua cai trị Ít-ra-en được hai năm. 2 Vua Sa-un chọn lấy ba ngàn người Ít-ra-en : hai ngàn ở với vua Sa-un tại Mích-mát và trong núi Bết Ên, một ngàn ở với ông Giô-na-than tại Ghíp-a thuộc Ben-gia-min, số còn lại trong dân thì vua cho ai nấy về lều mình.

3 Ông Giô-na-than hạ viên trấn thủ Phi-li-tinh ở Ghe-va và người Phi-li-tinh nghe biết. Vua Sa-un cho thổ tù và trong toàn xứ. Ông nói : "Các người Híp-ri hãy nghe đây !" 4 Toàn thể Ít-ra-en nghe tin rằng : vua Sa-un đã hạ viên trấn thủ Phi-li-tinh, và Ít-ra-en cũng đã trở nên đáng ghét đối với người Phi-li-tinh. Dân liền tập hợp lại sau lưng vua Sa-un ở Ghin-gan. 5 Người Phi-li-tinh họp nhau lại để giao tranh với Ít-ra-en. Chúng có ba ngàn chiến xa, sáu ngàn kỵ binh và quân đông như cát ngoài

bãi biển. Chúng lên đóng trại ở Mích-mát, về phía đông Bết A-ven. **6** Người Ít-ra-en thấy mình lâm cảnh ngặt nghèo vì dân bị siết chặt. Dân trốn vào trong các hang, động, khe đá, hầm hố và hồ chứa nước. **7** Người Híp-ri đi qua sông Gio-đan sang đất Gát và Ga-la-át. Vua Sa-un vẫn còn ở Ghin-gan và sau lưng vua toàn dân run sợ. **8** Vua đợi bảy ngày, theo thời hạn ông Sa-mu-en đã ấn định, nhưng ông Sa-mu-en không đến Ghin-gan, và dân bỏ vua Sa-un đi tản mác. **9** Vua Sa-un bảo : "Hãy đem lễ vật toàn thiêu và những lễ vật kỳ an đến cho ta." Và vua đã dâng lễ toàn thiêu.

10 Vua vừa dâng lễ toàn thiêu xong, thì này ông Sa-mu-en đến. Vua Sa-un ra đón chào ông. **11** Ông Sa-mu-en hỏi : "Ngài đã làm gì thế ?" Vua Sa-un trả lời : "Khi tôi thấy dân bỏ tôi đi tản mác, còn ông lại không đến đúng thời hạn và người Phi-li-tinh họp nhau ở Mích-mát, **12** thì tôi đã tự bảo : 'Bây giờ người Phi-li-tinh sắp kéo xuống Ghin-gan đánh tôi mà tôi không làm cho nét mặt ĐỨC CHÚA dịu lại, nên buộc lòng tôi phải dâng lễ toàn thiêu.'" **13** Ông Sa-mu-en nói với vua Sa-un : "Ngài đã hành động ngu xuẩn ! Ngài đã không giữ mệnh lệnh ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ngài, đã truyền. Nếu ngài đã giữ thì bây giờ ĐỨC CHÚA đã làm cho vương quyền của ngài được vững bền mãi mãi. **14** Nhưng bây giờ vương quyền của ngài sẽ không đứng vững. ĐỨC CHÚA đã tìm cho mình một kẻ như lòng Người mong muốn, và ĐỨC CHÚA đã đặt kẻ ấy làm người lãnh đạo dân Người, bởi vì ngài đã không giữ điều ĐỨC CHÚA truyền cho ngài." **15** Ông Sa-mu-en đứng dậy và từ Ghin-gan lên Ghíp-a thuộc Ben-gia-min. Vua Sa-un duyệt đám quân binh đang ở với vua : khoảng sáu trăm người.

16 Vua Sa-un, ông Giô-na-than, con vua, và đám quân binh đang ở với hai ông thì giữ Ghe-va thuộc Ben-gia-min, còn người Phi-li-tinh thì đóng trại ở Mích-mát. **17** Đạo quân tiểu trừ, chia thành ba toán, xuất phát từ trại Phi-li-tinh : một toán đi về hướng Óp-ra, ở xứ Su-an, **18** một toán đi về hướng Bết Khô-rôn, một toán đi về hướng ranh giới ở bên trên thung lũng Linh Cầu, về phía sa mạc.

19 Bảy giờ trong toàn đất Ít-ra-en không tìm được một thợ rèn, vì người Phi-li-tinh đã tự bảo : "Không thể để bọn Híp-ri chế tạo gươm hay giáo." **20** Toàn thể người Ít-ra-en xuống chỗ người Phi-li-tinh để rèn, người thì lưỡi cày, kẻ thì cái cuốc, cái rìu hay cái đục. **21** Giá tiền công là hai chỉ bạc cho lưỡi cày và cái cuốc, một chỉ bạc để mài rìu và sửa gậy thúc bò. **22** Vì vậy trong ngày giao tranh, không tìm được một cây gươm cây giáo ở tay người nào thuộc đám quân binh đang ở với vua Sa-un và ông Giô-na-than. Chỉ vua Sa-un và ông Giô-na-than, con vua, mới có.

23 Người Phi-li-tinh ra đóng đồn trên ải Mích-mát.

14 1 Một hôm, ông Giô-na-than, con vua Sa-un, bảo người hầu cận : "Nào đi, ta sang đồn người Phi-li-tinh ở bên kia." Nhưng ông không báo cho cha ông biết. **2** Vua Sa-un bảy giờ đang ngồi ở ranh giới Ghíp-a, dưới cây lựu ở Mích-rôn, và đám quân binh đang ở với vua khoảng sáu trăm người. **3** Ông A-khi-gia, con ông A-khi-túp, lúc ấy mang ê-phốt ; ông A-khi-túp là anh ông I-kha-vót ; ông I-kha-vót là con ông Pin-khát ; ông Pin-khát là con ông Ê-li, tư tế của ĐỨC CHÚA ở Si-lô. Quân binh không biết là ông Giô-na-than đã đi.

4 Trên những ải mà ông Giô-na-than tìm cách vượt qua để tới đồn Phi-li-tinh, có hai đỉnh đá nhọn, một đỉnh bên này, một đỉnh bên kia ; một đỉnh tên là Bô-xét, một đỉnh tên là Xen-ne ; **5** một đỉnh đứng phía bắc, đối diện với Mích-mát, một đỉnh đứng phía nam, đối diện với Ghe-va. **6** Ông Giô-na-than bảo người hầu cận : "Nào ta sang phía đồn bọn không cắt bì kia. Biết đâu ĐỨC CHÚA sẽ hành động giúp ta, vì không gì ngăn cản ĐỨC CHÚA cứu, dù số người nhiều hay ít." **7** Người hầu cận nói : "Ông nghĩ gì trong lòng thì hãy làm như vậy. Ông cứ đi, tôi đây xin một lòng theo ông." **8** Ông Giô-na-than nói : "Này ta sang phía bọn người ấy, và sẽ để chúng thấy ta. **9** Nếu chúng bảo : 'Đứng lại ! Đợi chúng tao đến chỗ chúng mày đã ', thì ta sẽ đứng tại chỗ và sẽ không lên phía chúng. **10** Nhưng nếu chúng bảo : 'Lên đây với

chúng tao !', thì ta sẽ lên, vì ĐỨC CHÚA đã trao chúng vào tay ta. Đó là dấu hiệu cho ta." **11** Vậy cả hai người để đồn Phi-li-tinh thấy mình. Người Phi-li-tinh nói : "Kìa bọn Híp-ri đang chui ra khỏi hang hốc chúng trốn." **12** Những người trong đồn nói với ông Giô-na-than và người hầu cận : "Lên đây với chúng tao, chúng tao sẽ cho chúng mày biết tay !" Ông Giô-na-than nói với người hầu cận : "Hãy lên theo tôi, vì ĐỨC CHÚA đã trao chúng vào tay Ít-ra-en." **13** Ông Giô-na-than dùng cả tay cả chân mà leo lên, còn người hầu cận thì theo sau. Chúng ngã gục trước mặt ông Giô-na-than, và người hầu cận đằng sau ông kết liễu đời chúng. **14** Đòn đầu tiên mà ông Giô-na-than và người hầu cận giáng xuống, đã giết chừng hai mươi người, trên diện tích bằng nửa luống cày của một sào đất.

15 Sự kinh hãi lan rộng khắp nơi : trong trại, ngoài đồng và trong toàn dân. Đồn binh và đạo quân tiểu trừ cũng kinh hãi. Đất rung chuyển và đó là một sự kinh hãi Thiên Chúa gieo xuống. **16** Lính canh của vua Sa-un tại Ghíp-a thuộc Ben-gia-min quan sát và thấy đám đông chạy tán loạn. **17** Vua Sa-un nói với dân đang ở với mình : "Hãy điếm quân và xem ai đã bỏ đây mà đi." Họ điếm quân và thấy thiếu ông Giô-na-than và người hầu cận của ông.

18 Vua Sa-un nói với ông A-khi-gia : "Hãy đem Hòm Bia Thiên Chúa lại gần", vì hồi ấy Hòm Bia Thiên Chúa ở với con cái Ít-ra-en. **19** Đang khi vua Sa-un nói với tư tế thì trại Phi-li-tinh mỗi lúc một thêm náo động. Vua Sa-un nói với tư tế : "Rút tay lại !" **20** Vua Sa-un và tất cả quân binh đang ở với vua tập hợp lại và ra chiến trường : kìa chúng rút gươm chém nhau và vô cùng hoảng sợ. **21** Những người Híp-ri trước đó đã theo người Phi-li-tinh và lên trại với chúng, cũng trở mặt mà theo người Ít-ra-en đang ở với vua Sa-un và ông Giô-na-than. **22** Tất cả những người Ít-ra-en đã trốn lên núi Ép-ra-im, nghe tin người Phi-li-tinh chạy trốn, cũng đuổi theo sát gót mà đánh. **23** Ngày ấy ĐỨC CHÚA đã cứu Ít-ra-en. Cuộc giao tranh vượt quá Bết A-ven. **24** Ngày đó người Ít-ra-en mệt lử, vì vua Sa-un đã ràng buộc dân bằng lời thề nguyện sau đây : "Khốn cho kẻ nào ăn gì từ bây giờ cho

đến chiều, trước khi ta trả thù xong các kẻ thù của ta !" Toàn dân không ai ném một chút gì.

25 Toàn dân trong xứ vào rừng. Trên mặt đất có mật ong. **26** Dân vào rừng, và kìa có mật ong đang chảy ; nhưng không ai dám nhúng tay vào đưa lên miệng, vì dân sợ lời thề. **27** Ông Giô-na-than đã không nghe thấy cha ông bắt dân thề. Ông nhúng đầu cây gậy đang cầm trong tay vào tảng mật ong rồi đưa tay lên miệng ; mắt ông liền sáng ra. **28** Bấy giờ một người trong dân lên tiếng nói : "Cha ông đã long trọng bắt dân thề và nói : 'Khốn cho kẻ nào ăn gì hôm nay.' Và dân đã kiệt sức." **29** Ông Giô-na-than nói : "Cha tôi đã gây tai họa cho xứ sở. Anh em coi : mắt tôi sáng ra vì tôi đã ném chút mật này. **30** Giả như hôm nay dân đã được ăn phần chiến lợi phẩm tìm thấy nơi quân thù, thì có phải là đòn giáng xuống người Phi-li-tinh đã mạnh hơn không ?"

31 Hôm ấy họ đánh người Phi-li-tinh từ Mích-mát đến Ai-gia-lôn. Dân đã kiệt sức, **32** nên xông vào lấy chiến lợi phẩm : họ bắt chiên dê, bò bê, giết ngay trên đất và ăn thịt có máu. **33** Người ta báo tin cho vua Sa-un rằng : "Kìa dân đang phạm tội nghịch cùng ĐỨC CHÚA là ăn thịt có máu." Vua nói : "Các người đã phản bội. Hãy lập tức vắn đến cho ta một tảng đá lớn !" **34** Vua Sa-un nói : "Hãy chia nhau đi đến với dân và bảo họ mỗi người phải đem lại cho ta con bò hay con chiên, con dê của mình. Các người phải giết nó ở đây và ăn thịt, và đừng phạm tội nghịch cùng ĐỨC CHÚA là ăn thịt có máu." Đêm ấy, toàn dân mỗi người đem đến con bò họ có trong tay và họ giết tại đó. **35** Vua Sa-un dựng một bàn thờ để kính ĐỨC CHÚA : đó là bàn thờ đầu tiên ông dựng để kính ĐỨC CHÚA.

36 Vua Sa-un nói : "Chúng ta hãy xuống đuổi theo người Phi-li-tinh ban đêm, và hãy cướp phá chúng cho đến khi trời sáng, đừng để cho một tên nào sống sót." Họ nói : "Điều ngài cho là tốt, xin ngài cứ làm." Vị tư tế nói : "Chúng ta hãy lại gần Thiên Chúa, ngay tại chỗ này." **37** Vua Sa-un thỉnh ý Thiên Chúa : "Con có nên xuống đuổi theo người Phi-li-tinh không ? Ngài có trao chúng vào tay người Ít-ra-en không ?" Nhưng ngày hôm ấy Người

không trả lời vua. **38** Vua Sa-un nói : "Tất cả các cột trụ của dân, hãy lại gần đây, hãy xem xét cho kỹ tội của ngày hôm nay là ở chỗ nào. **39** Có ĐỨC CHÚA hằng sống, Đấng cứu Ít-ra-en ! Dù là chính Giô-na-than, con ta, thì chắc chắn nó cũng sẽ phải chết." Toàn dân không có ai trả lời vua. **40** Vua nói với toàn thể Ít-ra-en : "Các người hãy ở một bên, còn ta và Giô-na-than, con ta, sẽ ở một bên." Toàn dân nói với vua Sa-un : "Điều ngài coi là tốt, xin ngài cứ làm."

41 Vua Sa-un thưa với ĐỨC CHÚA : "Lạy Thiên Chúa của Ít-ra-en, xin cho biết đầy đủ." Ông Giô-na-than và vua Sa-un bị trúng thãm, còn dân thì thoát. **42** Vua Sa-un nói : "Hãy rút thãm giữa ta và Giô-na-than, con ta." Ông Giô-na-than bị trúng thãm.

43 Vua Sa-un bảo ông Giô-na-than : "Hãy kể cho cha biết con đã làm gì." Ông Giô-na-than kể cho cha biết, ông nói : "Quả con đã có ném chút mật ở đầu chiếc gậy con cầm ở tay. Con đây, con sẵn sàng chết." **44** Vua Sa-un nói : "Xin Thiên Chúa phạt tội thể này, và còn thêm thể kia nữa !... Đúng chắc chắn con sẽ phải chết, Giô-na-than ơi !" **45** Dân nói với vua Sa-un : "Sao ? Ông Giô-na-than, người đã thực hiện cuộc chiến thắng vĩ đại này trong Ít-ra-en, mà phải chết ư ? Không đời nào ! Có ĐỨC CHÚA hằng sống. Không một sợi tóc nào trên đầu Giô-na-than sẽ rụng xuống đất, vì hôm nay ông đã hành động cùng với Thiên Chúa." Thế là dân đã giải thoát ông Giô-na-than và ông không phải chết.

46 Vua Sa-un đi lên, không đuổi theo người Phi-li-tinh nữa ; còn người Phi-li-tinh thì về xứ mình.

47 Khi vua Sa-un nắm được vương quyền cai trị Ít-ra-en, vua giao chiến với mọi kẻ thù tứ phía : với Mô-áp, với con cái Am-mon, với Ê-đôm, với các vua Xô-va, với người Phi-li-tinh ; quay về phía nào, vua cũng thắng. **48** Vua biểu dương sức mạnh, đánh người A-ma-lếch và giải thoát Ít-ra-en khỏi tay kẻ cướp phá họ.

49 Các con trai vua Sa-un là ông Giô-na-than, ông Gít-vi và ông Man-ki Su-a ; còn các con gái vua, thì cô chị tên

là Mê-ráp, cô em tên là Mi-khan. **50** Vợ vua Sa-un tên là A-khi-nô-am, con gái ông A-khi-ma-át. Tướng chỉ huy quân đội của vua tên là Áp-ne, con ông Ne, ông này là chú vua Sa-un. **51** Ông Kít, cha vua Sa-un, và ông Ne, cha ông Áp-ne, đều là con ông A-vi-ên.

52 Suốt đời vua Sa-un, luôn có chiến tranh kịch liệt với người Phi-li-tinh. Hễ thấy ai là dũng sĩ hay người can đảm, thì vua Sa-un đều thu dụng.

15 1 Ông Sa-mu-en nói với vua Sa-un : "Tôi đã được ĐỨC CHÚA sai đến xúc dầu tấn phong ngài làm vua cai trị dân Người là Ít-ra-en. Giờ đây ngài hãy nghe những lời ĐỨC CHÚA phán. **2** ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này : Ta sắp hạch tội A-ma-lếch về cách nó đã đối xử với Ít-ra-en khi chặn đường Ít-ra-en đang từ Ai-cập lên. **3** Giờ đây, người hãy đi đánh A-ma-lếch. Các người phải tru hiến tất cả những gì thuộc về nó. Người không được tha chết cho nó. Người phải giết từ đàn ông đến đàn bà, từ nhi đồng đến trẻ con đang bú, từ bò đến chiên dê, từ lạc đà đến lừa."

4 Vua Sa-un triệu tập dân và duyệt binh tại Tơ-la-im : hai trăm ngàn bộ binh và mười ngàn người Giu-đa. **5** Vua Sa-un đến thành của A-ma-lếch và mai phục trong thung lũng. **6** Vua Sa-un nói với người Kê-ni : "Các người hãy đi, hãy ly khai, hãy bỏ hàng ngũ người A-ma-lếch, kéo ta cũng coi các người như bọn chúng, vì các người đã lấy tình mà đối xử với toàn thể con cái Ít-ra-en khi họ ra khỏi Ai-cập." Người Kê-ni liền ly khai hàng ngũ A-ma-lếch.

7 Vua Sa-un đã đánh A-ma-lếch từ Kha-vi-la cho đến Sua, **8** bắt sống A-gác, vua A-ma-lếch, và dùng lưới gươm mà tru hiến toàn dân. **9** Nhưng vua Sa-un và toàn dân đã tha chết cho A-gác, cho những con tốt nhất trong đoàn chiên dê và bò, các con mập, các chiên con và tất cả những gì tốt ; họ không muốn tru hiến chúng. Còn tất cả các con vật xấu xí và vô giá trị, thì họ đã tru hiến.

10 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Sa-mu-en rằng : **11** "Ta hối hận đã đặt Sa-un làm vua, vì nó đã bỏ không

theo Ta và không thi hành các lệnh của Ta." Ông Sa-mu-en buồn bực, và suốt đêm ông kêu lên ĐỨC CHÚA.

12 Sáng hôm sau, ông Sa-mu-en dậy sớm để đi gặp vua Sa-un. Người ta báo tin cho ông Sa-mu-en rằng : "Vua Sa-un đã đi Các-men, đã dựng một đài kỷ niệm, rồi bỏ nơi đó, đi xa hơn, và xuống Ghin-gan." **13** Ông Sa-mu-en đến với vua Sa-un. Vua Sa-un nói : "Xin ĐỨC CHÚA chúc phúc cho ông. Tôi đã thi hành lệnh của ĐỨC CHÚA." **14** Ông Sa-mu-en nói : "Thế thì tiếng chiên dê bên tai tôi và tiếng bò rống tôi nghe là gì vậy ?" **15** Vua Sa-un trả lời : "Người ta đã đưa chúng từ nơi người A-ma-lếch về, vì dân đã tha chết cho những con tốt nhất trong đàn chiên dê và bò, để làm hy lễ dâng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông ; những con còn lại, chúng tôi đã tru hiến."

16 Ông Sa-mu-en nói với vua Sa-un : "Thôi ! Tôi sẽ báo cho ngài biết điều ĐỨC CHÚA đã phán với tôi đêm qua." Vua Sa-un bảo : "Xin ông cứ nói." **17** Ông Sa-mu-en nói : "Dù ngài tự coi mình là nhỏ bé, ngài chẳng phải là đầu của các chi tộc Ít-ra-en sao ? ĐỨC CHÚA đã xức dầu phong ngài làm vua cai trị Ít-ra-en. **18** ĐỨC CHÚA đã sai ngài lên đường và phán : 'Hãy đi, người phải tru hiến quân tội lỗi là bọn A-ma-lếch ấy, và phải giao chiến với chúng cho đến khi tận diệt chúng.' **19** Tại sao ngài đã không nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA ? Tại sao ngài đã xông vào lấy chiến lợi phẩm và làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA ?" **20** Vua Sa-un nói với ông Sa-mu-en : "Tôi đã nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA. Tôi đã đi theo con đường ĐỨC CHÚA sai tôi đi. Tôi đã đưa A-gác, vua A-ma-lếch, về và đã tru hiến A-ma-lếch. **21** Trong số chiến lợi phẩm là chiên dê và bò, trong số những vật bị tru hiến, dân đã lấy những con tốt nhất để làm hy lễ dâng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, tại Ghin-gan."

22 Ông Sa-mu-en nói :

"ĐỨC CHÚA có ưa thích các lễ toàn thiêu và hy lễ

như ưa thích người ta vâng lời ĐỨC CHÚA không ?

Này, vâng phục thì tốt hơn là dâng hy lễ,

lắng nghe thì tốt hơn là dâng mỡ cừu.

23 Phản nghịch cũng có tội như bói toán, ngoan cố là tội ác giống như thờ ngẫu tượng. Bởi vì ngài đã gạt bỏ lời của ĐỨC CHÚA, nên Người đã gạt bỏ ngài, không cho làm vua nữa."

24 Vua Sa-un nói với ông Sa-mu-en : "Tôi đã phạm tội, vì đã vi phạm lệnh ĐỨC CHÚA và các lời của ông. Lý do là vì tôi đã sợ dân và nghe theo tiếng họ. **25** Giờ đây, xin ông vui lòng tha tội cho tôi và trở lại cùng với tôi, để tôi phục xuống lạy ĐỨC CHÚA." **26** Ông Sa-mu-en trả lời vua Sa-un : "Tôi sẽ không trở lại cùng với ngài, vì ngài đã gạt bỏ lời ĐỨC CHÚA ; ĐỨC CHÚA đã gạt bỏ ngài, không cho làm vua cai trị Ít-ra-en nữa." **27** Khi ông Sa-mu-en quay mặt để đi thì vua Sa-un níu vạt áo khoác của ông và áo bị giật rách. **28** Ông Sa-mu-en nói với vua : "Hôm nay ĐỨC CHÚA đã giạt vương quyền Ít-ra-en ra khỏi ngài và đã ban cho một người khác tốt hơn ngài. **29** Đáng là Vinh Dự của Ít-ra-en không lừa dối cũng không hối hận, vì Người đâu phải là con người để mà hối hận." **30** Vua nói : "Tôi đã phạm tội, nhưng giờ đây xin ông kính trọng tôi trước mặt các kỳ mục trong dân của tôi và trước mặt Ít-ra-en. Xin ông trở lại cùng với tôi để tôi phục xuống lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông." **31** Ông Sa-mu-en trở lại, theo sau vua Sa-un, và vua Sa-un đã phục xuống lạy ĐỨC CHÚA.

32 Ông Sa-mu-en nói : "Hãy đem A-gác, vua A-ma-lếch lại cho tôi." A-gác vui vẻ đến với ông và nói : "Hắn là ta thoát được cái chết cay đắng." **33** Ông Sa-mu-en nói :

"Cũng như gươm của người đã cướp con của những người đàn bà,

thì giữa các người đàn bà,

mẹ người cũng sẽ bị cướp con như vậy !"

Rồi ông Sa-mu-en xé xác A-gác trước nhan ĐỨC CHÚA, tại Ghin-gan.

34 Ông Sa-mu-en đi Ra-ma, còn vua Sa-un lên nhà mình tại Ghíp-a, thành của vua Sa-un. **35** Cho đến chết, ông Sa-mu-en không gặp lại vua Sa-un nữa : ông Sa-

mu-en khóc thương vua Sa-un, vì ĐỨC CHÚA hối hận đã đặt Sa-un làm vua cai trị Ít-ra-en.

16 1 ĐỨC CHÚA phán với ông Sa-mu-en : "Người còn khóc thương Sa-un cho đến bao giờ, khi ta đã gạt bỏ nó, không cho làm vua cai trị Ít-ra-en nữa ? Người hãy lấy dầu đổ đầy sừng và lên đường. Ta sai người đến gặp Gie-sê người Bê-lem, vì Ta đã thấy trong các con trai nó một người Ta muốn đặt làm vua." **2** Ông Sa-mu-en thưa : "Con đi thế nào được ? Vua Sa-un mà nghe biết thì vua sẽ giết con !" ĐỨC CHÚA phán : "Người hãy đem theo một con bò cái tơ và hãy nói : 'Tôi tới đây là để dâng hy lễ lên ĐỨC CHÚA.' **3** Người sẽ mời Gie-sê đến dự hy lễ ; phần Ta, Ta sẽ cho người biết điều người phải làm, và người sẽ xúc dầu tấn phong cho Ta kẻ Ta sẽ nói cho người hay."

4 Ông Sa-mu-en làm điều ĐỨC CHÚA đã phán ; ông đến Bê-lem và các kỳ mục trong thành run sợ ra đón ông. Họ nói : "Ông đến có phải là để đem bình an không ?" **5** Ông trả lời : "Bình an ! Tôi tới đây là để dâng hy lễ lên ĐỨC CHÚA. Các ông hãy thanh tẩy mình và đến dự hy lễ với tôi." Ông thanh tẩy ông Gie-sê và các con trai ông ấy và mời họ đến dự hy lễ.

6 Khi họ đến, ông thấy Ê-li-áp, ông nghĩ : "Đúng rồi ! Người ĐỨC CHÚA xúc dầu tấn phong đang ở trước mặt ĐỨC CHÚA đây !" **7** Nhưng ĐỨC CHÚA phán với ông Sa-mu-en : "Đừng xét theo hình dáng và vóc người cao lớn của nó, vì Ta đã gạt bỏ nó. Thiên Chúa không nhìn theo kiểu người phàm : người phàm chỉ thấy điều mắt thấy, còn ĐỨC CHÚA thì thấy tận đáy lòng." **8** Ông Gie-sê gọi A-vi-na-đáp và cho cậu đi qua trước mặt Sa-mu-en, nhưng ông Sa-mu-en nói : "Cả người này, ĐỨC CHÚA cũng không chọn." **9** Ông Gie-sê cho Sa-ma đi qua, nhưng ông Sa-mu-en nói : "Cả người này, ĐỨC CHÚA cũng không chọn." **10** Ông Gie-sê cho bảy người con trai đi qua trước mặt ông Sa-mu-en, nhưng ông Sa-mu-en nói với ông Gie-sê : "ĐỨC CHÚA không chọn những người này." **11** Rồi ông lại hỏi ông Gie-sê : "Các con ông có mặt đầy đủ chưa ?" Ông Gie-sê trả lời : "Còn

cháu út nữa, nó đang chăn chiên." Ông Sa-mu-en liền nói với ông Gie-sê : "Xin ông cho người đi tìm nó về, chúng ta sẽ không nhập tiệc trước khi nó tới đây." **12** Ông Gie-sê cho người đi đón cậu về. Cậu có mái tóc hung, đôi mắt đẹp và khuôn mặt xinh xắn. ĐỨC CHÚA phán với ông Sa-mu-en : "Đứng dậy, xúc dầu tấn phong nó đi ! Chính nó đó !" **13** Ông Sa-mu-en cầm lấy sừng dầu và xúc cho cậu, ở giữa các anh của cậu. Thần khí ĐỨC CHÚA nhập vào Đa-vít từ ngày đó trở đi. Ông Sa-mu-en đứng dậy và đi Ra-ma.

14 Thần khí ĐỨC CHÚA rời khỏi vua Sa-un và một thần khí xấu từ ĐỨC CHÚA đến ám vua. **15** Triều thần nói với vua Sa-un : "Ngài thấy đó, một thần khí xấu của Thiên Chúa ám ngài. **16** Xin ngài truyền. Bề tôi của ngài đang ở trước mặt ngài : họ sẽ tìm một người biết gảy đàn, và khi thần khí xấu của Thiên Chúa xuống trên ngài, thì người ấy sẽ gảy đàn và ngài sẽ cảm thấy dễ chịu." **17** Vua Sa-un nói với triều thần : "Các người hãy đi tìm cho ta một tay gảy đàn giỏi và đưa đến cho ta." **18** Một người trong đám gia nhân thưa rằng : "Tôi biết ông Gie-sê người Bê-lem, có một người con trai biết gảy đàn. Anh ta là một dũng sĩ can đảm, một chiến binh, một người có tài ăn nói, đẹp trai, và ĐỨC CHÚA ở với anh." **19** Vua Sa-un sai sứ giả đến với ông Gie-sê và nói với ông : "Người hãy gửi cho ta Đa-vít, con người, đưa chăn chiên." **20** Ông Gie-sê bắt một con lừa, cho chở bánh, một bầu da rượu, và một con dê con, rồi sai Đa-vít, con ông, mang đến cho vua Sa-un. **21** Đa-vít đến với vua Sa-un và châu chực trước mặt vua. Vua thương cậu lắm và cậu trở thành người hầu cận của vua. **22** Vua Sa-un sai người đến nói với ông Gie-sê : "Hãy để Đa-vít châu chực trước mặt ta, vì nó được đẹp lòng ta." **23** Như vậy, khi thần khí Thiên Chúa xuống trên vua Sa-un, thì Đa-vít cầm đàn và gảy. Bấy giờ vua Sa-un nguôi bệnh, cảm thấy dễ chịu, và thần khí xấu rời khỏi vua.

17 1 Người Phi-li-tinh tập trung quân đội để giao chiến. Chúng tập trung ở Xô-khô thuộc Giu-đa và đóng trại giữa Xô-khô và A-dê-ca, tại E-phét Đam-mim. **2** Vua Sa-un và người Ít-ra-en cũng tập trung, đóng trại trong

thung lũng Cây Vân Hương, và dàn trận đối diện với người Phi-li-tinh. **3** Người Phi-li-tinh đứng trên núi bên này, còn người Ít-ra-en đứng trên núi bên kia, giữa họ là thung lũng.

4 Một đầu thủ từ doanh trại Phi-li-tinh tiến ra. Tên nó là Go-li-át, người thành Gát. Nó cao khoảng ba thước, **5** đầu đội mũ chiến bằng đồng, mình mặc áo giáp vảy cá ; áo giáp ấy bằng đồng, nặng năm mươi ký. **6** Chân nó mang tám che bằng đồng, vai đeo cây lao bằng đồng. **7** Cán giáo của nó như trục khung cửi thợ dệt ; và mũi giáo của nó bằng sắt, nặng sáu ký. Đi trước mặt nó là người mang thuẫn.

8 Nó đứng lại và gọi hàng ngũ Ít-ra-en. Nó bảo họ : "Sao chúng bay ra dàn trận ? Ta đây chẳng phải là người Phi-li-tinh, còn chúng bay chẳng phải là bè tôi Sa-un sao ? Hãy chọn lấy một người và nó hãy xuống đây với ta. **9** Nếu nó đủ mạnh để chiến đấu với ta và hạ được ta, thì chúng tao sẽ làm nô lệ chúng bay. Còn nếu ta mạnh hơn nó và hạ được nó, thì chúng bay sẽ làm nô lệ chúng tao và sẽ hầu hạ chúng tao." **10** Tên Phi-li-tinh lại nói : "Ta đây, hôm nay ta thách hàng ngũ Ít-ra-en : Hãy đưa ra cho ta một người, để chiến đấu tay đôi !" **11** Khi vua Sa-un và toàn thể Ít-ra-en nghe tên Phi-li-tinh nói những lời ấy thì họ kinh khiếp sợ hãi lắm.

12 Đa-vít là con một người Ép-ra-tha ở Bê-lem thuộc Giu-đa ; ông này tên là Gie-sê và có tám người con trai. Thời vua Sa-un, ông đã già và giữa người ta, ông là người có tuổi. **13** Ba con trai lớn của ông Gie-sê đã ra đi ; họ đi theo vua Sa-un để đánh giặc. Ba con trai của ông đã đi đánh giặc tên là : Ê-li-áp, trưởng nam, A-vi-na-đáp, thứ hai, và Sam-ma, thứ ba. **14** Đa-vít là người nhỏ nhất, ba anh lớn đã đi theo vua Sa-un. **15** Đa-vít đi đi về về từ chỗ vua Sa-un đến Bê-lem, để chăn chiên cho cha. **16** Sáng nào chiều nào tên Phi-li-tinh cũng tiến ra và đứng như thế suốt bốn mươi ngày. **17** Ông Gie-sê bảo Đa-vít, con ông : "Con mang cho các anh con hai thùng gié lúa rang với mười cái bánh sữa này, và chạy đến trại các anh con. **18** Còn mười miếng bánh sữa này thì con đưa cho viên chỉ huy ngàn quân. Con hãy hỏi thăm

sức khoẻ các anh và lấy một vật của các anh làm bằng. **19** Vua Sa-un và các anh con, cũng như toàn thể các người Ít-ra-en, ở thung lũng Cây Vân Hương, đang giao chiến với người Phi-li-tinh."

20 Sáng hôm sau, Đa-vít dậy sớm, để chiên dê lại cho một người giữ, rồi khăn gói lên đường như ông Gie-sê đã dạy. Cậu đến trại binh lúc quân đội đang ra trận và reo hò giao chiến. **21** Người Ít-ra-en và người Phi-li-tinh dàn quân, trận tuyến đối nhau. **22** Đa-vít để hành lý lại, giao cho người giữ đồ, rồi chạy ra trận tuyến, đến vấn an các anh.

23 Cậu còn đang nói với họ, thì kia từ trận tuyến Phi-li-tinh, tên đầu thủ tiến lên, nó là Go-li-át, người Phi-li-tinh, quê ở Gát. Nó nói những lời như trước và Đa-vít nghe thấy. **24** Vừa thấy tên đó, mọi người Ít-ra-en trốn xa nó và sợ hãi lắm. **25** Một người Ít-ra-en nói : "Anh em có thấy người đang tiến lên đó không ? Nó tiến lên là để thách thức Ít-ra-en đấy. Ai mà hạ được nó thì nhà vua sẽ cho của cải dư dật, sẽ gả con gái cho và sẽ cho gia đình người ấy được miễn sưu thuế tại Ít-ra-en." **26** Đa-vít hỏi những người đang đứng với cậu rằng : "Người ta sẽ làm gì cho kẻ hạ được tên Phi-li-tinh ấy và cất nổi ô nhục khỏi Ít-ra-en ? Thật vậy, tên Phi-li-tinh không cất nổi kia là ai mà dám thách thức hàng ngũ của Thiên Chúa Hằng Sống ?" **27** Dân trả lời cậu như trên, họ nói : "Người ta sẽ làm như thế cho kẻ hạ được nó."

28 Ê-li-áp, anh cả của cậu, nghe thấy cậu nói chuyện với những người ấy. Ê-li-áp nổi giận với Đa-vít và nói : "Mày xuống đây làm gì ? Mày bỏ mấy con chiên kia trong sa mạc cho ai ? Tao, tao biết mày hỗn láo và xấu bụng : mày xuống chỉ để xem đánh nhau !" **29** Đa-vít trả lời : "Em có làm gì đâu ? Nói chuyện cũng không được sao ?" **30** Cậu bỏ anh đến với người khác, và cũng hỏi như thế. Người ta cũng trả lời như trước. **31** Người ta đã nghe các lời Đa-vít nói và thuật lại cho vua Sa-un. Vua cho gọi Đa-vít đến.

32 Đa-vít nói với vua Sa-un : "Đừng ai ngã lòng vì nó. Tôi tớ ngài đây sẽ đi chiến đấu với tên Phi-li-tinh ấy." **33**

Vua Sa-un nói với Đa-vít : "Con không thể đến với tên Phi-li-tinh ấy để chiến đấu với nó, vì con chỉ là một đứa trẻ, còn nó là một chiến binh từ khi còn trẻ."

34 Đa-vít thưa với vua Sa-un : "Tôi tớ ngài là người chăn chiên dê cho cha. Khi sư tử hay gấu đến tha đi một con chiên trong bầy gia súc, **35** thì con ra đuổi theo nó, đánh nó và giật con chiên khỏi mõm nó. Nó mà chồm lên con, thì con nắm lấy râu nó, đánh cho nó chết. **36** Tôi tớ ngài đã đánh cả sư tử lẫn gấu, thì tên Phi-li-tinh không cất bì này cũng sẽ như một trong các con vật đó, vì nó đã thách thức các hàng ngũ của Thiên Chúa hằng sống." **37** Đa-vít nói : "ĐỨC CHÚA là Đấng đã giật con khỏi vuốt sư tử và vuốt gấu, chính Người sẽ giật con khỏi tay tên Phi-li-tinh này." Vua Sa-un nói với Đa-vít : "Con hãy đi, xin ĐỨC CHÚA ở với con !" **38** Vua Sa-un lấy y phục của mình mặc cho Đa-vít, đội mũ chiến bằng đồng lên đầu và mặc áo giáp cho cậu. **39** Đa-vít đeo gươm của vua ngoài y phục rồi thử bước đi, vì cậu không quen. Đa-vít nói với vua Sa-un : "Con không thể bước đi với những thứ này được, vì con không quen." Rồi Đa-vít bỏ những thứ đó ra.

40 Cậu cầm gậy trong tay, chọn lấy năm hòn đá cuội dưới suối, bỏ vào túi chăn chiên, vào bì của cậu, rồi tay cầm dây phóng đá, cậu tiến về phía tên Phi-li-tinh. **41** Tên Phi-li-tinh từ từ tiến lại gần Đa-vít, đi trước mặt nó là người mang thuẫn. **42** Tên Phi-li-tinh nhìn, và khi thấy Đa-vít, nó khinh dễ cậu, vì cậu còn trẻ, có mái tóc hung và đẹp trai. **43** Tên Phi-li-tinh nói với Đa-vít : "Tao là chó hay sao mà mày cầm gậy đến với tao ?" Và tên Phi-li-tinh lấy tên các thần của mình mà nguyền rủa Đa-vít. **44** Tên Phi-li-tinh nói với Đa-vít : "Đến đây với tao, tao sẽ đem thịt mày làm mồi cho chim trời và dã thú." **45** Đa-vít bảo tên Phi-li-tinh : "Mày mang gươm, mang giáo, cầm lao mà đến với tao. Còn tao, tao đến với mày nhân danh ĐỨC CHÚA các đạo binh là Thiên Chúa các hàng ngũ Ít-ra-en mà mày thách thức. **46** Ngay hôm nay ĐỨC CHÚA sẽ nộp mày vào tay tao, tao sẽ hạ mày và làm cho đầu mày lìa khỏi thân. Ngay hôm nay tao sẽ đem xác chết của quân đội Phi-li-tinh làm mồi cho chim trời và dã thú. Toàn cõi đất sẽ biết rằng có một Thiên Chúa

che chở Ít-ra-en, **47** và toàn thể đại hội này sẽ biết rằng không phải nhờ gươm, nhờ giáo mà ĐỨC CHÚA ban chiến thắng, vì chiến đấu là việc của ĐỨC CHÚA và Người sẽ trao chúng mày vào tay chúng tao !"

48 Khi tên Phi-li-tinh bắt đầu xông lên và đến gần để đương đầu với Đa-vít, thì Đa-vít vội vàng chạy từ trận tuyến ra để đương đầu với tên Phi-li-tinh. **49** Đa-vít thọc tay vào bì, rút từ đó ra một hòn đá, rồi dùng dây phóng mà ném trúng vào trán tên Phi-li-tinh. Hòn đá cắm sâu vào trán, khiến nó ngã sấp mặt xuống đất. **50** Thế là Đa-vít thắng tên Phi-li-tinh nhờ dây phóng và hòn đá. Cậu hạ tên Phi-li-tinh và giết nó. Nhưng trong tay Đa-vít không có gươm. **51** Đa-vít chạy lại, đứng trên xác tên Phi-li-tinh, lấy gươm của nó, rút khỏi bao, kết liễu đời nó và dùng gươm chặt đầu nó.

Người Phi-li-tinh thấy người hùng của mình đã chết thì chạy trốn. **52** Người Ít-ra-en và Giu-đa xông lên, reo hò và đuổi theo người Phi-li-tinh cho đến lối vào thung lũng và cho đến cửa thành Éc-rôn. Thây người Phi-li-tinh ngã gục trên đường Sa-a-ra-gim, cho đến Gát và Éc-rôn. **53** Sau khi ráo riết đuổi theo người Phi-li-tinh, con cái Ít-ra-en quay trở lại cướp phá trại chúng. **54** Đa-vít lấy đầu tên Phi-li-tinh và đem về Giê-ru-sa-lem ; còn các vũ khí của nó thì đặt trong lều mình.

55 Khi vua Sa-un thấy Đa-vít ra đương đầu với tên Phi-li-tinh, thì hỏi ông Áp-ne, tướng chỉ huy quân đội : "Đứa trẻ ấy là con ai, Áp-ne ?" Ông Áp-ne trả lời : "Thưa đức vua, tôi xin lấy mạng sống ngài mà thề, tôi không biết !" **56** Vua nói : "Hỏi xem thiếu niên ấy là con ai."

57 Lúc Đa-vít trở về sau khi hạ tên Phi-li-tinh, ông Áp-ne đón cậu, dẫn cậu đến trước mặt vua Sa-un, tay cậu xách cái đầu tên Phi-li-tinh. **58** Vua Sa-un hỏi cậu : "Hỡi người thanh niên, con là con ai ?" Đa-vít trả lời : "Con là con của tôi tớ ngài là Gie-sê, người Bê-lem."

18 1 Ông Đa-vít vừa nói với vua Sa-un xong thì tâm hồn ông Giô-na-than gắn bó với tâm hồn ông Đa-vít, và ông

Giô-na-than yêu mến ông như chính mình. **2** Hôm ấy vua Sa-un giữ ông Đa-vít lại và không cho về nhà cha ông. **3** Ông Giô-na-than lập giao ước với ông Đa-vít, vì ông yêu mến ông ấy như chính mình. **4** Ông Giô-na-than cởi chiếc áo khoác đang mặc mà cho ông Đa-vít, cho áo, cho cả gươm, cả cung, cả thất lưng của ông. **5** Khi ông Đa-vít ra trận, mọi nơi vua Sa-un sai ông đi, ông đều thành công, và vua Sa-un đặt ông chỉ huy các chiến binh. Ông vừa lòng toàn dân và cả triều thần vua Sa-un nữa.

6 Lúc quân dân đến, khi ông Đa-vít hạ được tên Phi-li-tinh trở về, thì phụ nữ từ hết mọi thành của Ít-ra-en kéo ra, ca hát múa nhảy, đón vua Sa-un, với trống con, với tiếng reo mừng và tiếng náo bạt. **7** Phụ nữ vui đùa ca hát rằng :

"Vua Sa-un hạ được hàng ngàn,
ông Đa-vít hàng vạn."

8 Vua Sa-un giận lắm, và bực mình vì lời ấy. Vua nói : "Người ta cho Đa-vít hàng vạn, còn ta thì họ cho hàng ngàn. Nó chỉ còn thiếu ngôi vua nữa thôi !" **9** Từ ngày đó về sau, vua Sa-un nhìn Đa-vít với con mắt ghen tị.

10 Ngày hôm sau, một thần khí xấu của Thiên Chúa nhập vào vua Sa-un, và vua lên cơn xuất thần ngôn sứ ở giữa nhà. Ông Đa-vít đang gảy đàn như mọi ngày và vua Sa-un cầm cây giáo trong tay. **11** Vua Sa-un phóng cây giáo và nói : "Ta phải đâm Đa-vít, ghim nó vào tường mới được." Nhưng hai lần Đa-vít tránh được.

12 Vua Sa-un sợ ông Đa-vít, bởi vì ĐỨC CHÚA ở với ông và đã rời khỏi vua Sa-un. **13** Vua Sa-un đẩy ông đi xa và đặt ông làm người chỉ huy ngàn quân. Ông dẫn đầu dân. **14** Ông Đa-vít thành công trong mọi công việc và ĐỨC CHÚA ở với ông. **15** Thấy ông thành công lớn, vua Sa-un sợ ông. **16** Nhưng toàn thể Ít-ra-en và Giu-đá mến ông Đa-vít, vì ông dẫn đầu họ. Ông Đa-vít cưới vợ

17 Vua Sa-un nói với ông Đa-vít : "Đây con gái lớn của ta là Mê-ráp, ta sẽ gả nó cho con. Nhưng con hãy tỏ ra là một người can đảm phục vụ ta và hãy chiến đấu

những cuộc chiến của ĐỨC CHÚA." Vua Sa-un tự bảo : "Mình đừng tự tay hại nó, nhưng để tay người Phi-li-tinh hại nó." **18** Ông Đa-vít thưa với vua Sa-un : "Con là gì, và dòng họ con, thị tộc của cha con là gì trong Ít-ra-en, mà con được làm rể đức vua ?" **19** Nhưng đến lúc phải gả cô Mê-ráp, con gái vua Sa-un, cho ông Đa-vít, thì cô lại được gả cho ông Át-ri-ên, người Mo-khô-la.

20 Cô Mi-khan, con gái vua Sa-un, yêu ông Đa-vít. Người ta cho vua hay và vua thấy điều đó là phải. **21** Vua Sa-un tự bảo : "Mình sẽ gả con gái cho nó, để con này thành cạm bẫy cho nó, và tay người Phi-li-tinh hại nó." Vậy vua Sa-un nói với ông Đa-vít lần thứ hai : "Hôm nay con sẽ là rể của ta." **22** Vua Sa-un ra lệnh cho triều thần : "Hãy nói nhỏ với Đa-vít rằng : 'Nhà vua có cảm tình với ông và triều thần ai cũng mến ông. Bây giờ ông hãy làm rể nhà vua.'" **23** Triều thần vua Sa-un nói lại những lời ấy cho ông Đa-vít nghe. Ông Đa-vít nói : "Các ông coi chuyện làm rể nhà vua là chuyện không đáng kể ư ? Tôi, tôi chỉ là một người nghèo không đáng kể." **24** Triều thần vua Sa-un thưa lại với vua rằng : "Ông Đa-vít đã nói những lời như thế." **25** Vua Sa-un nói : "Các người hãy nói với Đa-vít-thế này : Nhà vua không đòi sính lễ nào khác ngoài một trăm bao quy đầu người Phi-li-tinh, để trả thù quân địch của nhà vua." Vua Sa-un tính dùng tay người Phi-li-tinh mà hạ ông Đa-vít.

26 Triều thần vua Sa-un thuật lại cho ông Đa-vít những lời ấy. Ông Đa-vít thấy chuyện làm rể vua là phải. Chưa hết hạn, **27** ông Đa-vít đã lên đường, đi với người của ông. Ông hạ hai trăm người Phi-li-tinh, rồi đem bao quy đầu của chúng về, đếm đủ cho vua, để làm rể vua. Bấy giờ vua Sa-un gả cô Mi-khan, con gái vua, cho ông Đa-vít.

28 Thấy thế, vua Sa-un hiểu rằng ĐỨC CHÚA ở với ông Đa-vít và cô Mi-khan, con vua, yêu ông. **29** Vua Sa-un càng thêm sợ ông Đa-vít, và vua Sa-un trở thành kẻ thù của ông Đa-vít suốt đời. **30** Các thủ lĩnh người Phi-li-tinh ra trận, nhưng mỗi khi chúng ra trận, thì ông Đa-vít thành công hơn mọi bề tôi vua Sa-un, khiến danh tiếng ông lừng lẫy.

19 **1** Vua Sa-un nói với ông Giô-na-than, con vua, và với toàn thể triều thần về ý định giết ông Đa-vít. Nhưng ông Giô-na-than, con vua Sa-un, lại rất có cảm tình với ông Đa-vít. **2** Ông Giô-na-than báo cho ông Đa-vít rằng : "Vua Sa-un, cha tôi, đang tìm cách giết anh. Vậy sáng mai anh hãy coi chừng, hãy ở nơi kín đáo và ẩn mình đi. **3** Phần tôi, tôi sẽ đi ra, sẽ đứng cạnh cha tôi trong cánh đồng, nơi anh đang trốn, tôi sẽ nói với cha tôi về anh. Thấy thế nào, tôi sẽ báo cho anh."

4 Ông Giô-na-than nói tốt cho ông Đa-vít với vua Sa-un, cha mình ; ông nói với vua : "Xin đức vua đừng phạm tội hại tôi tớ ngài là Đa-vít, vì anh ấy đã không phạm tội hại ngài, và các hành động của anh là điều rất lợi cho ngài. **5** Anh đã liều mạng và hạ được tên Phi-li-tinh, và ĐỨC CHÚA đã thắng lớn để bảo vệ toàn thể Ít-ra-en. Ngài đã thấy và đã vui mừng. Vậy sao ngài lại phạm tội đổ máu vô tội, mà vô cớ giết Đa-vít ?" **6** Vua Sa-un nghe theo lời ông Giô-na-than, và vua Sa-un thề rằng : "Có ĐỨC CHÚA hằng sống, ta thề : nó sẽ không bị giết." **7** Ông Giô-na-than gọi ông Đa-vít đến và ông Giô-na-than thuật lại tất cả những điều ấy ; rồi ông Giô-na-than dẫn ông Đa-vít đến với vua Sa-un, và ông Đa-vít lại phục vụ vua như trước.

8 Chiến tranh lại tái diễn, ông Đa-vít ra trận và chiến đấu với người Phi-li-tinh. Ông đánh chúng một đòn đau và chúng chạy trốn trước mặt ông. **9** Một thần khí xấu của ĐỨC CHÚA xuống trên vua Sa-un. Vua đang ở trong nhà, tay cầm cây giáo, còn ông Đa-vít đang gảy đàn. **10** Vua Sa-un tìm cách dùng cây giáo ghim ông Đa-vít vào tường, nhưng ông này tránh được, và vua cầm cây giáo vào tường. Ông Đa-vít chạy đi và trốn thoát đêm ấy.

11 Vua Sa-un sai lính biệt phái đến nhà ông Đa-vít để canh chừng ông và sáng hôm sau giết ông. Bà Mi-khan, vợ ông, báo cho ông rằng : "Nếu anh không thoát thân đêm nay, thì ngày mai anh sẽ bị giết." **12** Bà Mi-khan thả ông Đa-vít xuống qua cửa sổ. Ông đi trốn và thoát được.

13 Bà Mi-khan lấy tượng thần, đặt lên giường, để ở phía đầu một tấm lông dê, rồi lấy áo phủ lên. **14** Vua Sa-un sai lính biệt phái đến bắt ông Đa-vít, nhưng bà Mi-khan bảo họ : "Ông ấy đang bệnh." **15** Vua Sa-un sai lính biệt phái đến để xem ông Đa-vít ra sao ; vua bảo họ : "Cứ để nó trên giường mà khiêng lên cho ta, để ta giết nó." **16** Lính biệt phái vào thì thấy tượng thần trên giường, với tấm lông dê ở phía đầu ! **17** Vua Sa-un nói với bà Mi-khan : "Sao con đánh lừa cha như thế ? Con đã để cho kẻ thù cha đi và nó đã thoát được !" Bà Mi-khan thưa với vua Sa-un : "Anh ấy bảo con : 'Để cho anh đi, nếu không anh sẽ giết em !'"

18 Sau khi đã trốn đi và thoát được, ông Đa-vít đến với ông Sa-mu-en tại Ra-ma, và nói hết cho ông này biết vua Sa-un đã đối xử với mình như thế nào. Rồi ông và ông Sa-mu-en đến Nai-giốt. **19** Người ta báo cho vua Sa-un rằng : "Kìa ông Đa-vít đang ở Nai-giốt thuộc Ra-ma." **20** Vua Sa-un sai lính biệt phái đến bắt ông Đa-vít. Họ thấy đoàn ngôn sứ đang lên cơn xuất thần ngôn sứ, có ông Sa-mu-en đứng đầu. Thần khí Thiên Chúa xuống trên các lính biệt phái của vua Sa-un, và cả những người này cũng lên cơn xuất thần ngôn sứ. **21** Người ta báo cho vua Sa-un, vua lại sai các lính biệt phái khác đến, và cả những người này cũng lên cơn xuất thần ngôn sứ. Vua lại sai nhóm lính biệt phái thứ ba, và cả những người này cũng lên cơn xuất thần ngôn sứ.

22 Vua liền đích thân đi Ra-ma và đến bể nước lớn tại Xe-khu. Vua hỏi rằng : "Ông Sa-mu-en và Đa-vít ở đâu ?" Người ta trả lời : "Ở Nai-giốt thuộc Ra-ma." **23** Vua đi tới đó, tới Nai-giốt thuộc Ra-ma. Thần khí Thiên Chúa cũng xuống trên vua, và vua vừa đi vừa lên cơn xuất thần ngôn sứ cho tới khi vua đến Nai-giốt thuộc Ra-ma. **24** Cả vua cũng cởi áo ra, cả vua cũng lên cơn xuất thần ngôn sứ trước mặt ông Sa-mu-en. Rồi cứ ở trần như vậy, vua ngã vật xuống, nằm suốt ngày suốt đêm hôm ấy. Vì thế mới có câu : "Ông Sa-un mà cũng ở trong số các ngôn sứ sao ?"

20 Ông Đa-vít trốn khỏi Nai-giốt thuộc Ra-ma, và đến nói trước mặt ông Giô-na-than : "Tôi đã làm gì, tôi có lỗi gì, có tội gì với cha anh, mà người lại tìm hại mạng sống tôi ?" **2** Ông Giô-na-than trả lời : "Không đời nào ! Anh sẽ không chết đâu ! Anh xem : cha tôi không làm điều gì, lớn hay nhỏ, mà không tiết lộ cho tôi. Vậy sao cha tôi lại giấu tôi điều này ? Không có chuyện đó đâu !" **3** Ông Đa-vít nói lại và thề : "Cha anh thừa biết tôi được đẹp lòng anh, nên đã tự bảo : 'Giô-na-than không được biết điều này, kẻo nó buồn phiền.' Có ĐỨC CHÚA hằng sống, có anh đang sống đó, tôi xin thề : giữa tôi và cái chết chỉ còn một bước." **4** Ông Giô-na-than nói với ông Đa-vít : "Lòng anh muốn sao, tôi sẽ làm cho anh như vậy." **5** Ông Đa-vít trả lời ông Giô-na-than : "Mai là ngày đầu tháng, và tôi phải ngồi ăn với đức vua. Anh sẽ để cho tôi đi và tôi sẽ ẩn ngoài đồng cho đến chiều ngày kia. **6** Nếu cha anh thấy vắng tôi, anh cứ nói : 'Anh Đa-vít đã nài nỉ xin phép con chạy về Bê-lem, thành của anh, vì ở đó có hy lễ hằng năm cho toàn thị tộc.' **7** Nếu người nói : ' Tốt lắm ', thì tôi tớ anh đây được bình an. Nhưng nếu người nổi giận, thì anh nên biết rằng người đã quyết tâm làm điều ác. **8** Xin anh lấy tình mà xử với tôi tớ anh đây, vì anh đã nhân danh ĐỨC CHÚA mà lập giao ước với tôi tớ anh. Nếu tôi có lỗi, thì chính anh hãy giết tôi đi, chứ sao lại đưa tôi đến với cha anh ?" **9** Ông Giô-na-than nói : "Không đời nào anh được nghĩ thế ! Vì nếu tôi biết rằng cha tôi đã quyết tâm làm điều ác để hại anh, chẳng lẽ tôi lại không báo cho anh biết sao ?" **10** Ông Đa-vít nói với ông Giô-na-than : "Ai sẽ báo cho tôi biết, nếu cha anh trả lời anh cách cứng cỏi ?"

11 Ông Giô-na-than bảo ông Đa-vít : "Nào chúng ta ra ngoài đồng", và cả hai ra ngoài đồng. **12** Ông Giô-na-than nói với ông Đa-vít : "Có ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en chứng giám ! Ngày mai ngày kia, vào giờ này, tôi sẽ dò ý cha tôi. Nếu mọi sự tốt đẹp cho Đa-vít, mà bây giờ tôi lại không sai người đến tiết lộ cho anh, **13** thì xin ĐỨC CHÚA phạt Giô-na-than thế này, và còn thêm thế kia nữa ! Còn nếu cha tôi muốn làm điều ác hại anh, thì tôi sẽ tiết lộ cho anh, sẽ để cho anh đi, và anh sẽ đi bình an. Xin ĐỨC CHÚA ở với anh như đã ở với cha tôi ! **14** Nếu tôi còn sống, thì xin anh lấy tình mà xử

với tôi như ĐỨC CHÚA đòi hỏi. Còn nếu tôi chết, **15** thì xin anh đừng dứt bỏ tình nghĩa với gia đình tôi mãi mãi, ngay cả khi ĐỨC CHÚA loại bỏ các kẻ thù của Đa-vít khỏi mặt đất, không sót một tên." **16** Ông Giô-na-than lập giao ước với nhà ông Đa-vít và nói : "Xin ĐỨC CHÚA hỏi tội các kẻ thù của Đa-vít !" **17** Ông Giô-na-than còn bắt ông Đa-vít thề, vì tình yêu của ông đối với ông Đa-vít : thật vậy, ông yêu Đa-vít như yêu chính mình.

18 Ông Giô-na-than bảo ông Đa-vít : "Mai là ngày đầu tháng, người ta sẽ thấy vắng anh vì chỗ anh trống. **19** Ngày kia, anh sẽ xuống mau, sẽ đến chỗ anh đã ẩn ngày xảy ra vụ đó và sẽ ngồi bên cạnh tảng đá E-den. **20** Còn tôi, tôi sẽ bắn ba mũi tên về một phía, làm như nhắm vào một cái bia. **21** Tôi sẽ sai người đây tớ : 'Đi tìm các mũi tên đi !' Nếu tôi bảo người đây tớ : 'Đây này, các mũi tên ở đằng sau người, nhặt đi !' thì anh hãy đến : anh được bình an, và không có gì cả. Có ĐỨC CHÚA hằng sống, tôi xin thề. **22** Nhưng nếu tôi nói với người thiếu niên thế này : 'Kia kia, các mũi tên ở đằng trước người !' thì anh hãy đi, vì ĐỨC CHÚA bảo anh đi. **23** Còn lời mà tôi và anh, chúng ta đã nói với nhau, thì có ĐỨC CHÚA chứng giám giữa tôi và anh mãi mãi."

24 Vậy ông Đa-vít ẩn ngoài đồng. Đến ngày đầu tháng, nhà vua ngồi bàn dùng bữa. **25** Nhà vua ngồi chỗ mình, như mọi khi, ở chỗ gần vách. Ông Giô-na-than ngồi đối diện. Ông Áp-ne ngồi bên cạnh vua Sa-un, còn chỗ ông Đa-vít thì trống. **26** Hôm đó, vua Sa-un không nói gì, vì vua tự bảo : "Đó là chuyện tình cờ. Nó không thanh sạch, hẳn nó không thanh sạch." **27** Hôm sau ngày đầu tháng, ngày thứ hai, chỗ ông Đa-vít vẫn trống. Vua Sa-un hỏi ông Giô-na-than, con vua : "Tại sao cả hôm qua lẫn hôm nay, con trai ông Gie-sê không đến dùng bữa ?" **28** Ông Giô-na-than trả lời vua Sa-un : "Anh Đa-vít đã nài nỉ xin phép con về Bê-lem. **29** Anh ấy đã nói : 'Xin để cho tôi đi, vì chúng tôi có hy lễ của thị tộc trong thành, và anh tôi đã ra lệnh cho tôi về. Bây giờ nếu tôi được đẹp lòng anh, xin anh cho tôi đi khỏi đây để về thăm các anh tôi.' Vì thế anh ấy không đến bàn ăn của đức vua."

30 Vua Sa-un nổi cơn thịnh nộ với ông Giô-na-than, và vua nói với ông : "Thằng con của mẹ đàn bà hư thân mất nết kia ! Tao lại không biết mày cặp kè với thằng con trai lão Gie-sê, để mày phải nhục và con mẹ đã đẻ ra mày cũng phải nhục sao ? **31** Thật vậy, bao lâu thằng con trai lão Gie-sê còn sống trên mặt đất, thì mày và vương quyền của mày sẽ không vững đâu. Bây giờ hãy sai người đi bắt nó về đây cho tao, vì nó đáng chết." **32** Ông Giô-na-than thưa với vua Sa-un, cha của ông, và nói : "Sao lại giết anh ấy ? Anh ấy đã làm gì ?" **33** Vua Sa-un phóng cây giáo vào ông Giô-na-than, để đâm ông, và ông biết rằng cha ông đã quyết định giết ông Đa-vít. **34** Nổi giận bưng bưng, ông Giô-na-than đứng lên khỏi bàn ăn, và ngày thứ hai sau ngày đầu tháng đó, ông không dùng bữa, vì ông buồn cho ông Đa-vít, bởi lẽ cha ông đã xử bất công với ông ấy.

35 Sáng hôm sau, ông Giô-na-than ra ngoài đồng, đến chỗ đã hẹn với ông Đa-vít, có một đầy tớ nhỏ đi với ông. **36** Ông bảo đầy tớ : "Người chạy đi tìm những mũi tên ta bắn !" Người đầy tớ chạy đi, và ông bắn mũi tên sao cho vượt qua nó. **37** Người đầy tớ đến chỗ mũi tên ông Giô-na-than vừa bắn. Ông Giô-na-than kêu ở phía sau người đầy tớ, ông nói : "Mũi tên không phải ở đằng trước người sao" ? **38** Ông Giô-na-than kêu ở phía sau : "Mau lên, lẹ lên, đừng đứng lại !" Người đầy tớ của ông Giô-na-than lượm mũi tên và đến với chủ. **39** Người đầy tớ không biết gì hết, chỉ có ông Giô-na-than và ông Đa-vít biết sự việc.

40 Ông Giô-na-than giao vũ khí cho người đầy tớ và bảo : "Đi mang về thành." **41** Người đầy tớ về rồi, ông Đa-vít đứng dậy từ phía nam, sấp mặt xuống đất ba lần, rồi hai ông hôn nhau và cùng khóc, cho đến khi ông Đa-vít nén được cơn xúc động. **42** Ông Giô-na-than nói với ông Đa-vít : "Anh hãy đi bình an, vì cả hai chúng ta đã nhân danh ĐỨC CHÚA mà thề rằng : ĐỨC CHÚA sẽ ở giữa tôi và anh, giữa dòng dõi tôi và dòng dõi anh, mãi mãi !"

21 1 Ông Đa-vít đứng dậy và ra đi, còn ông Giô-na-than thì trở về thành.

2 Ông đến Nóp gặp tư tế A-khi-me-léc. Ông A-khi-me-léc run sợ ra đón ông Đa-vít và hỏi ông : "Sao ông chỉ có một mình, không ai đi theo ?" **3** Ông Đa-vít nói với tư tế A-khi-me-léc : "Đức vua đã giao cho tôi một nhiệm vụ và bảo tôi : 'Không ai được biết gì về sứ mệnh và nhiệm vụ ta giao cho người.' Các đầy tớ thì tôi đã hẹn đến chỗ kia rồi. **4** Bây giờ ông có sẵn gì không ? Xin ông cho tôi năm cái bánh hay có gì cũng được." **5** Tư tế trả lời ông Đa-vít rằng : "Tôi không có sẵn bánh thường, chỉ có bánh thánh hiến, miễn là các đầy tớ đã giữ mình, không gần gũi đàn bà."

6 Ông Đa-vít trả lời tư tế rằng : "Phải, chúng tôi bị cấm không được gần gũi đàn bà, như xưa nay, mỗi khi tôi ra trận : các đầy tớ đã giữ thân thể cho được thánh. Đây là một chuyến đi thường, nhưng quả thật hôm nay họ đã giữ thân thể cho được thánh." **7** Bây giờ tư tế cho ông của thánh, vì ở đó không có bánh nào khác ngoài bánh tiến, thứ bánh đặt trước nhan ĐỨC CHÚA, mà người ta lấy đi để đặt bánh nóng vào, trong ngày thay bánh.

8 Chính hôm ấy, ở đó có một người trong các bề tôi vua Sa-un, bị giữ lại trước nhan ĐỨC CHÚA. Nó tên là Đô-éch, người Ê-đôm, và đứng đầu các người chặn chiên của vua Sa-un.

9 Ông Đa-vít nói với ông A-khi-me-léc : "Ông không có sẵn ở đây một cây giáo hay một thanh gươm ư ? Tôi đã không mang theo cả gươm lẫn vũ khí của tôi, vì việc của đức vua quá khẩn cấp !" **10** Tư tế nói : "Có thanh gươm của tên Go-li-át người Phi-li-tinh, ông đã hạ tại thung lũng Cây Vân Hương ; thanh gươm đó ở kia, bọc trong một áo choàng, đằng sau ê-phốt. Nếu ông muốn lấy, thì cứ lấy, vì ngoài nó ra, ở đây không có gươm nào khác." Ông Đa-vít nói : "Đó là thanh gươm có một không hai. Ông hãy đưa cho tôi."

11 Ông Đa-vít lên đường và ngày hôm đó trốn vua Sa-un. Ông đến gặp A-khít, vua thành Gát. **12** Triều thần

vua A-khít thưa với vua : "Tên này chẳng phải là Đa-vít, vua xứ đó sao ? Người ta đã chẳng múa nhảy hát mừng nó rằng :

' Vua Sa-un hạ được hàng ngàn,
ông Đa-vít hàng vạn ' ?"

13 Ông Đa-vít suy nghĩ về những lời ấy, và sợ A-khít, vua thành Gát lắm. **14** Bây giờ ông giả dại trước mắt chúng, và trong tay chúng, ông làm bộ khùng : ông viết nguệch ngoạc trên các cánh cửa và để dãi chảy xuống râu.

15 Vua A-khít bảo triều thần : "Đấy các người thấy nó là một thằng điên. Tại sao các người lại đưa nó đến với ta ? **16** Ta đâu thiếu người điên mà các người còn đưa tên này đến để nó làm thằng điên bên ta ? Tên này mà lại vào nhà ta ư ?"

22 **1** Ông Đa-vít đi khỏi đó và trốn thoát vào hang A-đu-lam. Các anh ông và tất cả nhà cha ông nghe tin và xuống đó với ông. **2** Bây giờ tất cả những người cùng khốn, mắc nợ, bất mãn đều quy tụ quanh ông, và ông trở thành thủ lãnh của họ. Có khoảng chừng bốn trăm người ở với ông.

3 Từ nơi ấy ông Đa-vít đi Mít-pê thuộc Mô-áp. Ông nói với vua Mô-áp : "Xin cho cha mẹ tôi sang với các ông cho đến khi tôi biết Thiên Chúa sẽ làm gì cho tôi." **4** Ông dẫn họ đến trước mặt vua Mô-áp, và họ ở lại với vua suốt thời gian ông Đa-vít ở trong nơi ẩn náu.

5 Ngôn sứ Gát nói với Đa-vít : "Ông đừng ở lại trong nơi ẩn náu, hãy ra đi và trở về miền Giu-đa." Ông Đa-vít ra đi và đến rừng Khe-rét.

6 Vua Sa-un nghe tin là người ta đã tìm ra ông Đa-vít và những người ở với ông. Vua Sa-un đang ngồi ở Ghíp-a, dưới cây liễu bách, tại nơi cao, tay cầm cây giáo, có toàn thể triều thần đứng bên. **7** Vua Sa-un nói với triều thần đang đứng bên : "Nghe đây, hỡi các người Ben-gia-min, có phải thằng con của Gie-sê cũng sẽ cho tất

cả các người những cánh đồng và vườn nho, sẽ đặt các người làm chỉ huy một ngàn và chỉ huy một trăm quân không ? **8** Sao tất cả các người đã âm mưu chống lại ta ? Không có ai tiết lộ cho ta, khi con ta lập giao ước với thằng con của Gie-sê ; không ai trong các người buồn cho ta, khi con ta xui người đầy tớ của ta nổi lên gài bẫy hại ta, như hôm nay !"

9 Đô-éch, người Ê-đôm, đang đứng bên triều thần vua Sa-un, lên tiếng nói : "Tôi đã thấy thằng con của Gie-sê đến Nốp gặp ông A-khi-me-léc, con ông A-khi-túp. **10** Ông A-khi-me-léc đã thỉnh ý ĐỨC CHÚA cho nó, đã tiếp tế lương thực cho nó, và còn cho nó thanh gươm của Go-li-át, người Phi-li-tinh." **11** Nhà vua sai người đi đòi tư tế A-khi-me-léc, con ông A-khi-túp đến, cùng với toàn thể nhà cha ông, là các tư tế ở Nốp. Tất cả những người đó đến với vua.

12 Vua Sa-un nói : "Nghe đây, hỡi con của A-khi-túp." Ông đáp : "Thưa chúa thượng, tôi đây." **13** Vua Sa-un nói với ông : "Tại sao người và thằng con của Gie-sê, các người đã âm mưu chống lại ta ? Người đã cho nó bánh và gươm, lại thỉnh ý Thiên Chúa cho nó, để nó nổi lên gài bẫy hại ta, như hôm nay ?" **14** Ông A-khi-me-léc thưa với vua rằng : "Trong triều thần của ngài, có ai trung tín như ông Đa-vít, con rể của nhà vua, chỉ huy cận vệ của ngài, người được kính nể trong triều đình ? **15** Có phải hôm nay tôi mới bắt đầu thỉnh ý Thiên Chúa cho ông ấy ? Không đời nào ! Xin đức vua đừng buộc tội tôi tớ ngài và toàn thể nhà cha tôi, vì tôi tớ ngài không biết một điều gì, lớn hay nhỏ, về tất cả chuyện này." **16** Vua nói : "A-khi-me-léc, người sẽ phải chết, người và toàn thể nhà cha người."

17 Vua bảo các thị vệ đang đứng bên : "Hãy đi xử tử các tư tế của ĐỨC CHÚA, vì cả chúng cũng tiếp tay cho Đa-vít : chúng biết nó trốn đi mà không báo cho ta." Nhưng triều thần không muốn tra tay giết các tư tế của ĐỨC CHÚA. **18** Vua mới bảo Đô-éch : "Hãy đi giết các tư tế." Đô-éch, người Ê-đôm, đi và chính nó giết các tư tế. Ngày hôm ấy, nó đã xử tử tám mươi lăm người mặc ê-phốt vải gai. **19** Còn Nốp, thành của các tư tế, vua đã

dùng gươm mà giết từ đàn ông đến đàn bà, từ nhi đồng đến trẻ con đang bú, và bò, lừa, chiên dê.

20 Chỉ có một người là con ông A-khi-me-léc và là cháu ông A-khi-túp, thoát được. Người ấy tên là Ép-gia-tha. Ông trốn đi theo ông Đa-vít. **21** Ông Ép-gia-tha báo tin cho ông Đa-vít là vua Sa-un đã giết các tư tế của ĐỨC CHÚA. **22** Ông Đa-vít nói với ông Ép-gia-tha : "Hôm ấy, tôi biết là Đô-éch, người Ê-đôm, có ở đó và chắc chắn nó sẽ báo cho vua Sa-un. Chính tôi đã là nguyên do khiến cả nhà cha ông phải thiệt mạng. **23** Ông cứ ở lại với tôi, đừng sợ : ai tìm hại mạng sống ông là tìm hại mạng sống tôi. Ở bên tôi, ông sẽ được bảo vệ."

23 1 Người ta báo tin cho ông Đa-vít biết rằng : "Kìa người Phi-li-tinh đang tấn công Cơ-i-la và cướp phá các sân lúa." **2** Ông thỉnh ý ĐỨC CHÚA rằng : "Con có nên đi không và có đánh bại được những tên Phi-li-tinh này không ?" ĐỨC CHÚA phán với ông Đa-vít : "Cứ đi, người sẽ đánh bại người Phi-li-tinh và cứu được Cơ-i-la." **3** Người của ông Đa-vít nói với ông : "Ở đây, tại Giu-đa, mà chúng ta còn sợ hãi, huống chi là đi Cơ-i-la, xông vào trận tuyến người Phi-li-tinh !" **4** Ông Đa-vít lại thỉnh ý ĐỨC CHÚA một lần nữa. ĐỨC CHÚA trả lời ông rằng : "Đứng lên ! Hãy xuống Cơ-i-la, vì Ta sắp trao người Phi-li-tinh vào tay người." **5** Ông Đa-vít cùng với người của ông đi Cơ-i-la ; ông tấn công người Phi-li-tinh, dẫn những bầy gia súc của chúng đi và đánh chúng một đòn đau. Thế là ông Đa-vít cứu được dân thành Cơ-i-la.

6 Khi ông Ép-gia-tha, con ông A-khi-me-léc, trốn đến với ông Đa-vít, ông đã xuống Cơ-i-la, tay cầm ê-phốt.

7 Người ta báo tin cho vua Sa-un là ông Đa-vít đã vào Cơ-i-la, vua Sa-un nói : "Thiên Chúa đã nộp nó vào tay ta, vì nó đã tự nhốt mình khi vào một thành có cửa đóng then cài." **8** Vua Sa-un triệu tập toàn dân đi giao chiến để xuống Cơ-i-la vây ông Đa-vít và người của ông. **9** Ông Đa-vít biết rằng chính để hại ông mà vua Sa-un đang ngầm mưu điều ác, ông bảo tư tế Ép-gia-tha : "Đem ê-phốt lại đây !" **10** Ông Đa-vít thưa : "Lạy ĐỨC

CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, tôi tớ Ngài đây đã nghe nói rằng vì con, vua Sa-un đang tìm cách đến Cơ-i-la để phá hủy thành này. **11** Các thân hào Cơ-i-la có nộp con vào tay vua không ? Vua Sa-un có xuống, như tôi tớ Ngài đã nghe nói không ? Lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, xin cho tôi tớ Ngài biết." ĐỨC CHÚA phán : "Nó sẽ xuống." **12** Ông Đa-vít lại hỏi : "Các thân hào Cơ-i-la có nộp con và người của con vào tay vua Sa-un không ?" ĐỨC CHÚA phán : "Chúng sẽ nộp." **13** Ông Đa-vít đứng lên cùng với người của ông, khoảng chừng sáu trăm người ; họ ra khỏi Cơ-i-la và đi lang thang. Người ta báo cho vua Sa-un là ông Đa-vít đã trốn thoát khỏi Cơ-i-la, và vua thôi không ra trận nữa.

14 Ông Đa-vít ở trong sa mạc, trên các đỉnh núi ; ông ở trong núi, trong sa mạc Díp. Trong suốt thời gian ấy, vua Sa-un tìm ông, nhưng Thiên Chúa không trao ông vào tay vua.

15 Ông Đa-vít thấy rằng vua Sa-un đã ra trận để tìm hại mạng sống ông. Ông Đa-vít ở trong sa mạc Díp, tại Khoóc-sa. **16** Ông Giô-na-than, con vua Sa-un, lên đường, đến gặp ông Đa-vít tại Khoóc-sa và khuyến khích ông nhân danh Thiên Chúa. **17** Ông nói với ông Đa-vít : "Anh đừng sợ, vì bàn tay vua Sa-un, cha tôi, sẽ không đụng tới anh được. Chính anh sẽ làm vua cai trị Ít-ra-en, còn tôi sẽ làm phó cho anh ; cả vua Sa-un, cha tôi, cũng biết như thế." **18** Hai người lập giao ước trước nhan ĐỨC CHÚA. Ông Đa-vít ở lại Khoóc-sa, còn ông Giô-na-than thì đi về nhà.

19 Có những người vùng Díp lên gặp vua Sa-un tại Ghíp-a và thưa : "Đa-vít chẳng trốn giữa chúng tôi, ở những đỉnh núi, tại Khoóc-sa, trên đồi Kha-khi-la ở phía nam hoang địa đó sao ? **20** Bây giờ, thưa đức vua, khi nào ngài muốn xuống thì xin cứ xuống. Phận sự của chúng tôi là nộp nó vào tay đức vua." **21** Vua Sa-un nói : "Xin ĐỨC CHÚA chúc phúc cho các người, vì các người đã động lòng thương xót tôi. **22** Các người hãy đi, điều tra nữa cho chắc chắn ; hãy tìm cho biết và xem nó đặt chân ở đâu, có ai đã thấy nó ở đấy không, vì người ta nói với tôi rằng nó xảo quyệt lắm. **23** Các người hãy

xem và tìm cho biết hết những nơi nó ẩn, những chỗ nó nấp. Khi đã chắc rồi, thì hãy trở lại gặp ta, và ta sẽ đi với các ngươi. Nếu như nó có ở trong xứ, thì ta sẽ truy nã nó trong mọi thị tộc Giu-đa."

24 Họ lên đường và đi Díp trước vua Sa-un. Ông Đa-vít và người của ông thì ở trong sa mạc Ma-ôn, trong thung lũng phía nam hoang địa. **25** Vua Sa-un và người của vua đi tìm ông. Người ta báo tin cho ông Đa-vít, ông xuống Tảng Đá và ở trong sa mạc Ma-ôn. Vua Sa-un nghe biết thì đuổi theo ông Đa-vít trong sa mạc Ma-ôn. **26** Vua Sa-un đi phía sườn núi bên này, còn ông Đa-vít và người của ông đi phía sườn núi bên kia. Ông Đa-vít vội vàng ra đi để thoát vua Sa-un. Vua Sa-un và người của vua đang bao vây ông Đa-vít và người của ông để bắt họ, **27** thì một người đưa tin đến nói với vua Sa-un : "Xin đức vua đến mau, vì người Phi-li-tinh đã tràn vào xứ." **28** Vua Sa-un thôi không đuổi theo ông Đa-vít nữa, để ra nghênh chiến với người Phi-li-tinh. Vì thế người ta gọi chỗ ấy là Tảng Đá Phân Ly.

24 1 Ông Đa-vít lên khỏi chỗ đó và ở trên những đỉnh núi Ên Ghe-đi. **2** Sau khi vua Sa-un đuổi người Phi-li-tinh và trở về, người ta báo tin cho vua rằng : "Này Đa-vít đang ở trong sa mạc Ên Ghe-đi." **3** Vua Sa-un lấy trong toàn thể Ít-ra-en ba ngàn quân tinh nhuệ, và lên đường để tìm bắt ông Đa-vít và người của ông, ở phía đông các Mỏm Đá Sơn Dương. **4** Vua đến các bãi quây chiên dê bên đường. Ở đó có một cái hang và vua Sa-un vào đó để đi việc cần. Ông Đa-vít và người của ông đang ngồi ở cuối hang. **5** Người của ông Đa-vít nói với ông : "Đây là ngày ĐỨC CHÚA phán với ông : 'Này ta trao kẻ thù của ngươi vào tay ngươi, ngươi sẽ đối xử với nó thế nào tùy ý.'" Ông Đa-vít đứng dậy và cắt vạt áo khoác của vua Sa-un. **6** Sau đó, ông Đa-vít áy náy trong lòng vì đã cắt vạt áo của vua Sa-un. **7** Ông bảo người của ông : "Xin ĐỨC CHÚA đừng để tôi làm điều này cho chúa thượng của tôi, đấng ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong, là tra tay hại vua, vì người là đấng ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong." **8** Nhờ những lời ấy, ông Đa-vít

đã ngăn chặn người của ông, không để cho họ xông vào vua Sa-un.

Vua Sa-un đứng lên, ra khỏi hang và lên đường. **9** Sau đó, ông Đa-vít đứng lên, ra khỏi hang và kêu đằng sau vua Sa-un rằng : "Thưa đức vua là chúa thượng con !" Vua Sa-un ngoái lại đằng sau. Ông Đa-vít sắp mặt sát đất mà lạy. **10** Ông Đa-vít nói với vua Sa-un : "Tại sao cha lại nghe lời người ta nói rằng Đa-vít đang tìm cách hại cha ? **11** Hôm nay đây, chính mắt cha thấy ĐỨC CHÚA đã trao cha vào tay con, hôm nay, trong hang ; người ta nói đến chuyện giết cha, nhưng con đã thương hại cha và nói : 'Tôi sẽ không tra tay hại chúa thượng tôi, vì người là đấng ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong.' **12** Thưa cha, xin nhìn xem, vâng, xin nhìn xem vạt áo choàng của cha trong tay con. Vì con đã cắt áo choàng của cha và không giết cha, thì xin cha biết và thấy cho rằng tay con không làm điều ác, điều lỗi, và con đã không phạm tội hại cha, trong khi cha mưu toan lấy mạng sống con. **13** Xin ĐỨC CHÚA phân xử giữa con và cha và xin ĐỨC CHÚA phạt cha để trả thù cho con, nhưng tay con sẽ không đụng đến cha. **14** Như tục ngữ người xưa có nói : ' Điều ác từ kẻ ác mà ra ', nên tay con sẽ không đụng đến cha. **15** Đức vua Ít-ra-en đã ra trận để đánh ai ? Cha đuổi theo ai ? Một con chó chết ! Một con bọ chết ! **16** ĐỨC CHÚA sẽ là trọng tài, Người sẽ phân xử giữa con và cha. Xin Người nhìn xem và biện hộ cho con, xin Người phân xử để con thoát khỏi tay cha !"

17 Khi ông Đa-vít nói với vua Sa-un những lời đó xong, thì vua Sa-un hỏi : "Đa-vít con cha, có phải tiếng của con đấy không ?" Rồi vua Sa-un oà lên khóc. **18** Vua nói với ông Đa-vít : "Con công chính hơn cha, vì con xử tốt với cha, còn cha thì xử ác với con. **19** Hôm nay con đã tỏ ra là con làm điều tốt cho cha, vì ĐỨC CHÚA đã nộp cha vào tay con mà con đã không giết cha. **20** Có ai gặp kẻ thù của mình mà cứ để nó đi yên lành không ? Xin ĐỨC CHÚA thương con vì điều tốt con làm cho cha hôm nay. **21** Giờ đây cha biết rằng chắc chắn con sẽ làm vua và vương quyền Ít-ra-en sẽ vững mãi trong tay con. **22** Vậy giờ đây con hãy lấy ĐỨC CHÚA mà thề với

cha là sẽ không loại trừ dòng dõi cha sau này, và sẽ không xoá bỏ tên tuổi cha khỏi nhà của tổ phụ cha." **23** Ông Đa-vít thề với vua Sa-un. Rồi vua Sa-un đi về nhà, còn ông Đa-vít và người của ông thì đi lên nơi ẩn náu.

25 1 Ông Sa-mu-en qua đời. Toàn thể Ít-ra-en tập hợp lại cử hành tang lễ cho ông. Họ chôn cất ông tại quê nhà ông, ở Ra-ma.

Ông Đa-vít lên đường và xuống sa mạc Pa-ran.

2 Ở Ma-ôn có một người có cơ sở làm ăn tại Các-men. Người ấy rất giàu : ông có ba ngàn con cừu và một ngàn con dê. Ông đang ở Các-men để xén lông cừu của ông.

3 Ông ấy tên là Na-van, còn vợ ông tên là A-vi-ga-gin. Người vợ thì khôn khéo và có duyên, người chồng thì cứng cỏi và ưa làm điều ác ; ông ta là người Ca-lép.

4 Trong sa mạc, ông Đa-vít nghe tin là ông Na-van đang xén lông cừu của ông ấy. **5** Ông Đa-vít sai mười đầy tớ đi. Ông bảo các đầy tớ : "Các anh hãy lên Các-men, đến gặp ông Na-van và nhân danh tôi vấn an ông ấy. **6** Các anh hãy nói với người anh em tôi thế này : 'Chúc ông được bình an, chúc gia đình ông được bình an, chúc ông vạn sự bình an ! **7** Bây giờ tôi nghe tin là có thợ đang xén lông cừu cho ông. Khi người chăn súc vật của ông ở với chúng tôi, chúng tôi đã không quấy nhiễu họ, họ đã không bị mất mát gì trong suốt thời gian ở Các-men. **8** Ông cứ hỏi đầy tớ ông, họ sẽ nói cho ông biết. Mong rằng đầy tớ tôi được đẹp lòng ông, vì chúng tôi đã tới vào một ngày lễ. Xin vui lòng cho các đầy tớ ông và cho Đa-vít, con ông, cái gì ông sẵn có trong tay!'"

9 Các đầy tớ ông Đa-vít đến và nói lại với ông Na-van tất cả những lời ấy nhân danh ông Đa-vít, rồi họ đợi. **10** Ông Na-van trả lời cho đầy tớ ông Đa-vít rằng : "Đa-vít là ai ? Con ông Gie-sê là ai ? Ngày nay có nhiều tôi tớ trốn chủ mà đi. **11** Chẳng lẽ tôi lại phải lấy bánh của tôi, nước của tôi, các con vật tôi đã làm thịt cho thợ xén lông của tôi, mà cho những người tôi không biết từ đâu đến sao ?" **12** Các đầy tớ ông Đa-vít quay lại đường cũ và

trở về. Khi đến nơi, họ thuật lại cho ông Đa-vít tất cả những lời đó. **13** Ông Đa-vít bảo người của ông : "Mỗi người hãy đeo gươm của mình vào !" Mỗi người đã đeo gươm của mình, ông Đa-vít cũng đeo gươm của ông. Có khoảng chừng bốn trăm người lên theo ông Đa-vít, còn hai trăm thì ở lại giữ đồ đạc.

14 Một trong số các đầy tớ báo tin cho bà A-vi-ga-gin, vợ ông Na-van rằng : "Này, ông Đa-vít đã sai người từ sa mạc đến chào ông chủ, và ông chủ đã xông vào họ.

15 Những người ấy rất tốt với chúng tôi. Chúng tôi đã không bị quấy nhiễu, đã không mất mát gì, suốt thời gian chúng tôi di chuyển bên họ, khi chúng tôi ở ngoài đồng. **16** Họ đã là thành lũy bảo vệ chúng tôi, cả đêm lẫn ngày, suốt thời gian chúng tôi ở với họ mà chẳng chiền dê. **17** Bây giờ xin bà biết cho và xem phải làm gì, vì người ta đã quyết định hại ông chủ và cả nhà ông. Còn ông ấy thì là một tên vô lại, không nói chuyện với ông ấy được."

18 Bà A-vi-ga-gin vội vàng lấy hai trăm cái bánh, hai bầu da đầy rượu, năm con cừu đã làm thịt, năm thúng gié lúa rang, một trăm bánh nho khô và hai trăm bánh vữa, và chất lên lưng lừa. **19** Bà bảo đầy tớ : "Các anh hãy đi đằng trước tôi, còn tôi, tôi theo sau các anh." Nhưng bà không nói cho chồng bà là ông Na-van biết.

20 Bà đang cỡi lừa đi xuống, khuất sau ngọn núi thì kia ông Đa-vít và người của ông đang xuống về phía bà, và bà đã gặp họ. **21** Ông Đa-vít tự bảo : "Thật unction công tôi đã giữ tất cả những gì thuộc về tên này trong sa mạc, và không để mất một cái gì của nó. Nó đã lấy oán đền ơn. **22** Xin Thiên Chúa phạt các kẻ thù của Đa-vít thế này và còn thêm thế kia nữa, nếu cho đến sáng mai, trong tất cả những người thuộc về nó, tôi còn để lại một tên đàn ông con trai nào !" **23** Thấy ông Đa-vít, bà A-vi-ga-gin vội vàng xuống lừa, sấp mình xuống trước mặt ông Đa-vít và sụp lạy sát đất. **24** Bà phục xuống dưới chân ông và nói : "Thưa đức ông, tôi xin chịu tội ! Nữ tỳ ngài xin được nói thấu tai ngài ! Xin ngài nghe nữ tỳ ngài nói. **25** Xin đức ông đừng để tâm đến Na-van, kẻ vô lại ấy, vì tên nó thế nào, thì nó như vậy : tên nó là Ngu và

cái ngu gắn liền với nó. Nhưng tôi, nữ tỳ ngài, đã không trông thấy các đầy tớ mà đức ông sai đến. **26** Giờ đây, thưa đức ông, có ĐỨC CHÚA hằng sống, và có ngài đang sống đó, ĐỨC CHÚA đã ngăn cản không cho ngài đi đến chỗ đổ máu và tự tay trả thù. Bây giờ, ước chi kẻ thù ngài, các kẻ tìm cách hại đức ông, phải bị như Na-van ! **27** Giờ đây, món quà này mà tớ nữ của ngài đã đem đến cho đức ông, xin được giao cho các đầy tớ đi theo chân đức ông. **28** Xin vui lòng xá lỗi cho nữ tỳ ngài. Thật vậy, ĐỨC CHÚA chắc chắn sẽ làm cho đức ông một nhà kiên cố, vì đức ông chiến đấu những cuộc chiến của ĐỨC CHÚA, và suốt đời ngài, người ta không tìm được nơi ngài một điều ác nào. **29** Có người đứng lên để đuổi theo ngài và tìm hại mạng sống ngài, nhưng mạng sống của đức ông sẽ được bọc trong bọc những kẻ sống bên ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ngài ; còn mạng sống các kẻ thù ngài, thì ĐỨC CHÚA dùng dây phóng đá mà phóng đi. **30** Vậy khi ĐỨC CHÚA làm cho đức ông tất cả điều tốt lành Người đã nói về ngài, và đặt ngài làm người lãnh đạo Ít-ra-en, **31** thì đức ông sẽ không phải ân hận và áy náy lương tâm vì đã đổ máu vô cớ và trả thù cho chính mình. Khi ĐỨC CHÚA xử tốt với đức ông, thì xin ngài nhớ đến nữ tỳ ngài."

32 Ông Đa-vít nói với bà A-vi-ga-gin : "Chúc tụng ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa Ít-ra-en, hôm nay đã sai bà đến gặp tôi ! **33** Bà được chúc phúc vì bà khôn ngoan, bà được chúc phúc vì hôm nay đã giữ không cho tôi đi tới chỗ đổ máu và tự tay trả thù. **34** Nhưng có ĐỨC CHÚA hằng sống là Thiên Chúa Ít-ra-en, Đấng đã ngăn cản không cho tôi làm hại bà ! Giả như bà đã không vội vàng đến gặp tôi, thì cho đến khi trời sáng, sẽ không còn lại một tên đàn ông con trai nào của Na-van." **35** Ông Đa-vít nhận từ tay bà những gì bà mang đến cho ông, và ông nói với bà : "Bà hãy lên nhà bà bình an. Bà xem đây : tôi đã nghe theo tiếng bà và đã nể bà." **36** Bà A-vi-ga-gin về với ông Na-van. Kia ông đang mở tiệc ở nhà ông, một bữa tiệc vương giả ! Lòng ông Na-van vui vẻ. Ông say khướt nên bà không kể lại cho ông điều gì, dù nhỏ hay lớn, cho đến khi trời sáng. **37** Sáng hôm sau, khi ông Na-van tỉnh rượu, vợ ông mới kể lại cho ông các sự việc ấy. Tim ông chết lặng trong lồng ngực, ông cứng đờ

ra như đá. **38** Khoảng mười ngày sau, ĐỨC CHÚA đánh phạt ông Na-van và ông chết.

39 Ông Đa-vít nghe tin ông Na-van đã chết, thì nói : "Chúc tụng ĐỨC CHÚA, Đấng đã biện hộ cho tôi, khi tôi bị Na-van sỉ nhục, và đã ngăn không cho tôi tố Người làm điều ác. Còn điều ác Na-van đã làm, thì ĐỨC CHÚA đã đổ lại trên đầu nó."

Ông Đa-vít sai người đi hỏi bà A-vi-ga-gin làm vợ. **40** Tôi tớ Đa-vít đến với bà A-vi-ga-gin tại Các-men và nói với bà rằng : "Ông Đa-vít sai chúng tôi đến xin cưới bà làm vợ." **41** Bà đứng dậy, sấp mặt xuống đất và nói : "Này nữ tỳ ngài xin làm tớ nữ để rửa chân cho tôi tớ của đức ông." **42** Bà A-vi-ga-gin vội vã đứng dậy, lên lừa và có năm tớ gái theo chân bà. Bà đi theo những người ông Đa-vít sai đến. Bà đã trở thành vợ ông.

43 Ông Đa-vít cũng đã cưới bà A-khi-nô-am, người Gít-ơ-en. Cả hai bà đều là vợ ông. **44** Vua Sa-un đã gả bà Mi-khan là con gái vua và là vợ ông Đa-vít, cho ông Pan-ti, con ông La-gít, người Ga-lim.

26 1 Người vùng Díp đến gặp vua Sa-un tại Ghíp-a và thưa : "Đa-vít chẳng trốn trên đồi Kha-khi-la, đối diện với hoang địa đó sao ?" **2** Vua Sa-un lên đường và xuống sa mạc Díp, cùng với ba ngàn quân tinh nhuệ của Ít-ra-en, để tìm bắt ông Đa-vít trong sa mạc Díp. **3** Vua Sa-un đóng trại trên đồi Kha-khi-la, đối diện với hoang địa, ở bên đường, còn ông Đa-vít thì ở trong sa mạc. Thấy vua Sa-un đến đuổi theo ông trong sa mạc, **4** ông Đa-vít sai người đi do thám và ông biết là vua Sa-un chắc chắn đã đến. **5** Ông Đa-vít lên đường và đến nơi vua Sa-un đóng trại. Ông Đa-vít trông thấy chỗ vua Sa-un và ông Áp-ne, con ông Ne, tướng chỉ huy quân đội của vua, đang nằm. Vua Sa-un nằm trong trại binh ; còn quân binh thì đóng trại chung quanh ông.

6 Ông Đa-vít lên tiếng hỏi ông A-khi-me-léc, người Khét, và ông A-vi-sai là con bà Xơ-ru-gia và là anh ông Giô-áp : "Ai muốn cùng tôi xuống chỗ vua Sa-un đóng trại ?"

Ông A-vi-sai thưa : "Cháu xin xuống với cậu." **7** Đang đêm, ông Đa-vít và ông A-vi-sai đến chỗ quân binh. Vua Sa-un đang nằm ngủ trong trại binh, cây giáo của vua cắm xuống đất, ở phía đầu vua, còn ông Áp-ne và quân binh thì nằm chung quanh.

8 Ông A-vi-sai nói với ông Đa-vít : "Hôm nay Thiên Chúa đã nộp kẻ thù của cậu vào tay cậu. Bây giờ, xin cho cháu dùng giáo ghim nó xuống đất, một nhát thôi ; cháu không cần đâm nhát thứ hai." **9** Ông Đa-vít nói với ông A-vi-sai : "Đừng giết vua ! Có ai tra tay hại đấng ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong mà vô sự đâu ?" **10** Ông Đa-vít nói : "Có ĐỨC CHÚA hằng sống ! Chính ĐỨC CHÚA sẽ đánh phạt vua, hoặc khi ngày của vua đến mà vua phải chết, hoặc khi vua xuống giao chiến mà vua thiệt mạng. **11** Nhưng xin ĐỨC CHÚA đừng bao giờ để tôi tra tay hại đấng ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong ! Bây giờ anh hãy lấy cây giáo ở phía đầu vua, cùng với bình nước, rồi chúng ta đi." **12** Ông Đa-vít lấy cây giáo và bình nước ở phía đầu vua Sa-un, rồi cả hai người ra đi. Không ai thấy, không ai hay, không ai thức dậy. Họ đều ngủ cả, vì ĐỨC CHÚA đã cho một giấc ngủ mê áp xuống trên họ.

13 Ông Đa-vít đi sang phía bên kia và đứng trên đỉnh núi, ở đàng xa ; có một khoảng cách lớn giữa họ. **14** Ông Đa-vít gọi quân binh và ông Áp-ne, con ông Ne, rằng : "Ông không trả lời sao, ông Áp-ne ?" Ông Áp-ne trả lời rằng : "Người là ai mà dám gọi đức vua ?" **15** Ông Đa-vít nói với ông Áp-ne : "Ông không phải là nam nhi sao ? Và trong Ít-ra-en, có ai được như ông ? Vậy tại sao ông đã không canh giữ đức vua, chúa thượng của ông ? Có một người dân đã đến để giết đức vua, chúa thượng của ông. **16** Điều ông đã làm, thật không tốt. Có ĐỨC CHÚA hằng sống ! Các ông đáng chết vì đã không canh giữ chúa thượng của các ông, đấng ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong. Bây giờ hãy xem : cây giáo của đức vua đâu rồi, và bình nước ở phía đầu người đâu rồi ?"

17 Vua Sa-un nhận ra tiếng ông Đa-vít và nói : "Đa-vít con cha, có phải tiếng của con đấy không ?" Ông Đa-vít

nói : "Thưa đức vua là chúa thượng của con, vâng, tiếng con đó !" **18** Rồi ông nói : "Tại sao chúa thượng lại đuổi theo tôi tớ ngài ? Con đã làm gì và tay con đã làm điều gì ác ? **19** Bây giờ xin đức vua là chúa thượng của con vui lòng nghe tôi tớ ngài nói. Nếu là ĐỨC CHÚA đã xúi ngài chống con, thì xin Người gửi mùi thơm của lễ phẩm. Nhưng nếu là người phạm, thì xin cho chúng bị nguyên rủa trước nhan ĐỨC CHÚA, vì chúng đã xua đuổi con hôm nay, không cho con được dự phần cơ nghiệp của ĐỨC CHÚA, khi chúng bảo : 'Hãy đi mà thờ các thần khác !' **20** Bây giờ xin cho máu con đừng chảy xuống đất xa nhan ĐỨC CHÚA, vì đức vua Ít-ra-en đã ra trận để tìm bắt một con bọ chết, như người ta đuổi theo một con chim cuốc trong vùng núi."

21 Vua Sa-un nói : "Cha thật đắc tội ! Đa-vít con cha, trở về đi ! Cha sẽ không hại con nữa, bởi vì ngày hôm nay con đã coi mạng sống của cha là quý. Phải, cha đã hành động ngu xuẩn, cha đã sai lỗi nặng nề !" **22** Ông Đa-vít trả lời : "Cây giáo của đức vua đây. Một trong các đầy tớ hãy sang mà lấy. **23** Xin ĐỨC CHÚA thưởng công cho mỗi người tuy theo sự công chính và lòng trung thành của họ : hôm nay ĐỨC CHÚA đã nộp cha vào tay con, nhưng con đã không muốn tra tay hại đấng ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong. **24** Hôm nay con đã coi trọng mạng sống cha, thì xin ĐỨC CHÚA cũng coi trọng mạng sống con như vậy, và giải thoát con khỏi mọi cảnh ngặt nghèo."

25 Vua Sa-un nói với ông Đa-vít : "Đa-vít con cha ơi, con được chúc phúc ! Chắc chắn con sẽ làm việc lớn, và sẽ thành công." Ông Đa-vít tiếp tục con đường của mình, còn vua Sa-un thì trở về nhà.

27 **1** Ông Đa-vít tự bảo : "Giờ đây, một ngày nào đó, tôi sẽ phải mất mạng bởi tay vua Sa-un. Không gì tốt hơn cho tôi là thoát sang đất người Phi-li-tinh. Vua Sa-un sẽ thôi không tìm bắt tôi trong toàn lãnh thổ Ít-ra-en nữa, và tôi sẽ thoát khỏi tay vua." **2** Ông Đa-vít lên đường và cùng với sáu trăm người theo ông, sang với vua thành Gát là A-khít, con ông Ma-ốc. **3** Ông Đa-vít ở lại với vua

A-khít tại Gát, cùng với các người của ông, mỗi người với gia đình mình, ông Đa-vít với hai bà vợ là bà A-khi-nô-am người Gít-rơ-en, và bà A-vi-ga-gin, vợ ông Navan người Các-men. **4** Người ta báo cho vua Sa-un là ông Đa-vít đã trốn đi Gát, và vua không còn tìm bắt ông Đa-vít nữa.

5 Ông Đa-vít nói với vua A-khít : "Nếu tôi được đẹp lòng ngài, thì xin cho tôi một chỗ trong thành nào đó ở vùng quê để tôi ở. Tôi ở gần ngài ở gần ngài trong hoàng thành sao được ?" **6** Ngay hôm đó, vua A-khít cho ông thành Xích-lắc ; vì vậy Xích-lắc thuộc về các vua Giu-đa cho đến ngày nay. **7** Thời gian ông Đa-vít ở vùng quê Phi-li-tinh là một năm bốn tháng.

8 Ông Đa-vít và người của ông lên cướp phá vùng đất của người Gơ-sua, người Ghe-de và người A-ma-lếch, vì đó là những dân ở miền ấy từ xa xưa, trên đường vào Sua cho đến tận Ai-cập. **9** Ông Đa-vít đánh phá vùng đất ấy và không để một người đàn ông hay đàn bà nào sống sót ; ông lấy chiên dê bò lừa, lạc đà và quần áo, rồi trở về và đến gặp vua A-khít. **10** Vua A-khít hỏi : "Hôm nay các ông đi cướp phá ở đâu ?" Ông trả lời là ở vùng Ne-ghep của Giu-đa, hoặc ở vùng Ne-ghep của người Giơ-rác-mơ-ên, hoặc ở vùng Ne-ghep của người Kê-ni. **11** Ông Đa-vít không để một người đàn ông hay đàn bà nào sống sót mà đem về Gát ; ông nói : "Sợ chúng báo cáo có hại cho chúng ta mà nói : ' Ông Đa-vít đã làm như thế '." Đó là cách xử sự của ông Đa-vít trong thời gian ông ở tại vùng quê Phi-li-tinh. **12** Vua A-khít tin ông Đa-vít ; vua nói : "Nó đã làm cho nó trở nên đáng ghét đối với Ít-ra-en, dân của nó, và nó sẽ là tôi tớ ta mãi mãi."

28 1 Thời ấy, người Phi-li-tinh tập hợp quân đội để ra trận giao chiến với Ít-ra-en. Vua A-khít nói với ông Đa-vít : "Ông phải biết rằng ông và người của ông sẽ ra quân với tôi." **2** Ông Đa-vít nói với vua A-khít : "Thế thì ngài sẽ biết tôi tớ ngài làm được gì." Vua A-khít bảo ông Đa-vít : "Vậy tôi sẽ đặt ông làm người hộ vệ tôi suốt đời."

3 Ông Sa-mu-en đã qua đời, toàn thể Ít-ra-en đã cử hành tang lễ cho ông và chôn cất ông ở Ra-ma, thành của ông. Vua Sa-un trục xuất các người đồng bóng và thầy bói ra khỏi xứ.

4 Người Phi-li-tinh tập hợp lại và đến đóng trại ở Sunem. Vua Sa-un tập hợp toàn thể Ít-ra-en, và họ đóng trại ở Ghin-bô-a. **5** Vua Sa-un thấy trại của người Phi-li-tinh thì sợ và tìm ông đập mạnh. **6** Ông thỉnh ý ĐỨC CHÚA nhưng ĐỨC CHÚA không trả lời, dù bằng giấc mộng, bằng thẻ u-rim, hay qua trung gian ngôn sứ. **7** Vua Sa-un bảo triều thần : "Hãy tìm cho ta một bà đồng bóng, để ta thỉnh ý bà ấy." Triều thần nói với vua : "Thưa có một bà đồng bóng ở Ên-Đo."

8 Vua Sa-un cải trang, mặc áo khác rồi ra đi, có hai người cùng đi với vua. Đang đêm, họ đến nhà người đàn bà, và vua nói : "Xin bà ngồi đồng mà bói cho tôi, và hãy gọi lên cho tôi người tôi sẽ nói cho bà biết." **9** Người đàn bà nói với vua : "Này chính ông biết điều vua Sa-un đã làm : vua đã diệt trừ các người đồng bóng và các thầy bói trong xứ. Vậy tại sao ông lại gài bẫy hại tôi để làm cho tôi phải chết ?" **10** Vua Sa-un lấy ĐỨC CHÚA mà thề với bà ấy : "Có ĐỨC CHÚA hằng sống, tôi xin thề rằng bà sẽ không mắc lỗi trong việc này." **11** Người đàn bà nói : "Tôi phải gọi ai lên cho ông ?" Vua trả lời : "Bà gọi ông Sa-mu-en lên cho tôi."

12 Người đàn bà trông thấy ông Sa-mu-en và rú lên. Người đàn bà nói với vua Sa-un : "Tại sao ngài lại đánh lừa tôi ? Ngài là vua Sa-un !" **13** Vua nói với bà : "Đừng sợ ! Bà đã trông thấy gì ?" Người đàn bà trả lời vua Sa-un : "Tôi đã trông thấy một thần linh đang từ đất đi lên." **14** Vua hỏi : "Hình dáng thế nào ?" Bà đáp : "Một cụ già đi lên, mình quấn áo choàng." Vua Sa-un biết đó là ông Sa-mu-en, liền sắp mặt sát đất mà lạy. **15** Ông Sa-mu-en hỏi vua Sa-un : "Tại sao ngài lại gọi tôi lên mà quấy rầy tôi ?" Vua Sa-un trả lời : "Tôi lâm vào cảnh rất ngặt nghèo. Người Phi-li-tinh đang giao chiến với tôi, và Thiên Chúa đã rời khỏi tôi : Người không trả lời tôi nữa, dù qua trung gian ngôn sứ, hay qua giấc mộng. Vậy tôi đã gọi ông, để ông cho tôi biết tôi phải làm gì." **16** Ông

Sa-mu-en nói : "Tại sao ngài thỉnh ý tôi, trong khi ĐỨC CHÚA đã rời khỏi ngài và đã trở nên thù địch với ngài ?
17 ĐỨC CHÚA đã hành động như Người đã dùng tôi mà phán : ĐỨC CHÚA đã giết vương quyền ra khỏi tay ngài và ban cho một người khác là Đa-vít. **18** Bởi vì ngài đã không nghe tiếng ĐỨC CHÚA và đã không trút cơn thịnh nộ của Người xuống A-ma-lếch, cho nên hôm nay ĐỨC CHÚA đã xử với ngài như thế. **19** Cùng với ngài, ĐỨC CHÚA sẽ trao cả Ít-ra-en nữa vào tay người Phi-li-tinh. Ngày mai, ngài và các con trai ngài sẽ ở với tôi. Cả quân đội Ít-ra-en nữa, ĐỨC CHÚA cũng sẽ trao vào tay người Phi-li-tinh."

20 Lập tức vua Sa-un ngã sòng sượt xuống đất : vua quá sợ hãi vì lời ông Sa-mu-en nói. Hơn nữa, vua không còn sức, vì suốt ngày suốt đêm hôm ấy đã không ăn gì.
21 Người đàn bà đến bên vua Sa-un và thấy vua quá kinh hoàng thì nói với vua : "Ngài coi, nữ tỳ ngài đã nghe theo ngài. Tôi đã liều mạng và vâng nghe những lời ngài truyền cho tôi. **22** Vậy bây giờ, xin ngài cũng vui lòng nghe theo nữ tỳ ngài : tôi xin dọn cho ngài miếng bánh, và xin ngài ăn để có sức tiếp tục lên đường." **23** Vua từ chối và nói : "Ta sẽ không ăn đâu." Các người theo hầu cũng như người đàn bà nài nỉ vua, nên vua nghe theo họ. Vua trỗi dậy từ dưới đất và ngồi lên giường. **24** Người đàn bà có một con bê béo trong nhà. Bà vội vàng làm thịt, lấy bột mà nhồi, rồi nướng bánh không men. **25** Bà dọn ra trước mặt vua Sa-un và trước mặt các người theo hầu vua. Họ ăn rồi đứng dậy và đi ngay đêm ấy.

29 1 Người Phi-li-tinh tập hợp toàn thể quân đội tại A-phếch, còn người Ít-ra-en thì đóng trại tại suối nước ở Gít-rơ-en. **2** Các vương hầu người Phi-li-tinh dẫn đầu các đoàn một trăm, một ngàn quân đi diễu hành ; ông Đa-vít và người của ông diễu hành sau cùng với vua A-khít. **3** Các người chỉ huy Phi-li-tinh hỏi : "Bọn Híp-ri kia là gì vậy ?" Vua A-khít nói với các người chỉ huy Phi-li-tinh : "Đó là Đa-vít, tôi tớ ông Sa-un, vua Ít-ra-en, chứ ai ! Hắn ở với tôi từ một hai năm nay, và tôi không thấy nơi hắn điều gì đáng trách, từ ngày hắn về đầu hàng tôi cho đến hôm nay." **4** Các người chỉ huy Phi-li-tinh nổi giận

với vua và nói : "Ông hãy cho người ấy về, nó hãy về nơi ông đã chỉ định cho nó. Nó không được cùng với chúng ta xuống giao chiến, kéo nó trở nên địch thủ của chúng ta trong chiến trận. Nó sẽ dùng gì mà lấy lòng chúa thượng nó, nếu không phải là dùng đầu của những người này ? **5** Tên này chẳng phải là Đa-vít mà người ta đã múa nhảy hát mừng rằng : ' Vua Sa-un hạ được hàng ngàn, ông Đa-vít hàng vạn ' ?"

6 Vua A-khít gọi ông Đa-vít lại và nói với ông : "Có ĐỨC CHÚA hằng sống, ông là người ngay thẳng. Tôi lấy làm vui thấy ông cùng với tôi ra vào chiến đấu, vì tôi không thấy điều gì xấu nơi ông, từ ngày ông đến với tôi cho đến ngày hôm nay. Nhưng ông không được lòng các vương hầu. **7** Vậy ông hãy về và ra đi bình an. Ông đừng làm điều gì phật lòng các vương hầu người Phi-li-tinh." **8** Ông Đa-vít nói với vua : "Tôi đã làm gì ? Từ ngày tôi phục vụ ngài cho đến hôm nay ngài đã thấy điều gì đáng trách nơi tôi tớ ngài, khiến tôi không thể đến giao chiến với các kẻ thù của đức vua là chúa thượng tôi ?" **9** Vua A-khít trả lời ông Đa-vít : "Tôi biết ông đẹp lòng tôi như một sứ giả của Thiên Chúa. Có điều là các người chỉ huy Phi-li-tinh đã nói : 'Nó không được cùng với chúng ta lên giao chiến.' **10** Vậy sáng mai ông hãy dậy sớm, cũng như các tôi tớ của chủ ông đã đến với ông. Các ông hãy dậy sớm, và khi trời sáng, hãy ra đi."

11 Ông Đa-vít dậy sớm cùng với người của ông, để ra đi ngay từ sáng sớm và trở về đất Phi-li-tinh. Còn người Phi-li-tinh thì lên Gít-rơ-en.

30 1 Sang ngày thứ ba, khi ông Đa-vít và người của ông đến Xích-lắc, thì người A-ma-lếch đã cướp phá miền Ne-ghép và thành Xích-lắc. Chúng phá phách Xích-lắc và phóng hoả đốt thành. **2** Chúng bắt đàn bà và mọi người trong thành, từ nhỏ đến lớn, làm tù, nhưng không giết ai. Chúng dẫn họ đi và tiếp tục lên đường. **3** Khi ông Đa-vít và người của ông đến thành thì thấy thành đã bị phóng hoả, và vợ cùng con trai con gái của họ đã bị bắt làm tù. **4** Ông Đa-vít và quân binh ở với ông oà lên khóc cho đến khi không còn sức khóc nữa. **5** Hai bà vợ của

ông Đa-vít cũng bị bắt làm tù, đó là bà A-khi-nô-am người Gít-rơ-en, và bà A-vi-ga-gin, vợ ông Na-van người Các-men.

6 Ông Đa-vít lâm vào cảnh rất ngặt nghèo vì người ta bàn chuyện ném đá ông ; thật vậy, tâm hồn ai cũng cay đắng khi nghĩ đến con trai con gái của mình. Nhưng ông Đa-vít lấy lại can đảm, nhờ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông. **7** Ông Đa-vít bảo tư tế Ép-gia-tha, con ông A-khi-me-léc : "Xin ông đem ê-phốt lại đây cho tôi." Ông Ép-gia-tha đem ê-phốt lại cho ông Đa-vít. **8** Ông Đa-vít thỉnh ý ĐỨC CHÚA rằng : "Con có nên rượt theo bọn cướp đó không ? Con có đuổi kịp chúng không ?" Người phán với ông : "Cứ rượt theo, vì người sẽ đuổi kịp và chắc chắn người sẽ giải thoát được tù." **9** Ông Đa-vít đi cùng với sáu trăm người theo ông ; khi họ đến khe nước Bơ-xo thì một số người đã dừng lại. **10** Ông tiếp tục rượt theo cùng với bốn trăm người. Hai trăm người đã dừng lại vì quá mệt, không đủ sức sang qua khe nước Bơ-xo.

11 Người ta thấy một tên Ai-cập ngoài đồng, liền bắt đem đến ông Đa-vít. Họ cho nó bánh, nó ăn, rồi họ cho nó uống nước. **12** Họ cho nó một miếng bánh vữa và hai chùm nho khô. Ăn xong, nó hoàn hồn, vì đã ba ngày ba đêm nó chẳng ăn uống gì. **13** Ông Đa-vít hỏi nó : "Anh là người của ai và quê ở đâu ?" Nó đáp : "Tôi là một thanh niên Ai-cập, nô lệ của một người A-ma-léc. Chủ tôi bỏ tôi lại vì tôi ngã bệnh, nay đã ba ngày. **14** Chúng tôi đã cướp phá vùng Ne-ghép của người Cơ-rê-thi, vùng Ne-ghép của Giu-đa và vùng Ne-ghép của Ca-lép, và chúng tôi đã phóng hoả đốt Xích-lắc." **15** Ông Đa-vít nói : "Anh có muốn đưa tôi xuống chỗ bọn cướp ấy không ?" Nó đáp : "Ông hãy lấy Thiên Chúa mà thề với tôi là ông sẽ không giết tôi, và sẽ không nộp tôi vào tay chủ tôi, thì tôi sẽ đưa ông xuống chỗ bọn cướp đó."

16 Nó đưa ông xuống, và kìa chúng đang tàn mác khắp miền, chè chén, ăn mừng số chiến lợi phẩm lớn đã cướp được ở đất Phi-li-tinh và ở đất Giu-đa. **17** Ông Đa-vít đánh giết chúng từ hừng đông cho đến chiều hôm sau. Không tên nào thoát, trừ bốn trăm thanh niên cưỡi lạc đà chạy trốn. **18** Ông Đa-vít giải thoát tất cả những gì

người A-ma-léc đã cướp ; ông cũng giải thoát hai bà vợ của ông. **19** Họ không mất gì : từ người nhỏ đến người lớn, con trai, con gái họ, chiến lợi phẩm và tất cả những gì chúng đã lấy của họ, ông Đa-vít đem về tất cả. **20** Ông Đa-vít lấy tất cả chiên dê và bò. Người ta đi trước, dẫn theo đàn vật và nói : "Đây là chiến lợi phẩm của ông Đa-vít !"

21 Ông Đa-vít đến chỗ hai trăm người đã quá mệt, không đủ sức đi theo ông Đa-vít, và đã bị bỏ lại ở khe nước Bơ-xo. Họ ra đón ông Đa-vít và đón quân binh đi với ông. Ông Đa-vít cùng với quân binh lại gần và vấn an họ. **22** Nhưng tất cả những kẻ xấu và những tên vô lại trong đám người đã đi với ông Đa-vít lên tiếng nói : "Bởi vì họ đã không đi với chúng tôi, nên chúng tôi sẽ không cho họ phần chiến lợi phẩm chúng tôi đã lấy lại được, ngoại trừ vợ con của mỗi người. Họ hãy dẫn những người ấy mà đi." **23** Nhưng ông Đa-vít nói : "Thưa anh em, đừng làm như thế với những thứ ĐỨC CHÚA đã ban cho chúng ta. Người đã gìn giữ chúng ta và trao vào tay chúng ta bọn cướp đến tấn công chúng ta. **24** Ai có thể nghe anh em trong việc này ? Vì

Phần của người xuống giao chiến thế nào, phần của người ở lại giữ đồ đạc cũng vậy : họ sẽ cùng nhau chia phần."

25 Từ ngày đó về sau, ông đặt điều ấy thành luật lệ và quy định cho Ít-ra-en cho đến ngày nay.

26 Khi ông Đa-vít đến Xích-lắc, ông gửi những phần chiến lợi phẩm cho các kỳ mục Giu-đa, đồng bào của ông, mà nói : "Đây là quà tặng anh em, lấy từ chiến lợi phẩm cướp được của các kẻ thù ĐỨC CHÚA." **27** Ông gửi cho : những người ở Bết Ên, những người ở Ra-mốt Ne-ghép, những người ở Giát-tia, **28** những người ở A-rô-e, những người ở Xíp-mốt, những người ở Ét-tơ-mô-a, **29** những người ở Các-men, những người ở các thành người Giơ-rác-mơ-ên, những người ở các thành người Kê-ni, **30** những người ở Khoóc-ma, những người ở Bô A-san, những người ở A-tác, **31** những người ở Khép-rôn, và tất cả những nơi ông Đa-vít và người của ông đã thường qua lại.

31 **1** Người Phi-li-tinh giao chiến với Ít-ra-en. Người Ít-ra-en chạy trốn trước mặt người Phi-li-tinh và bị tử thương ngã gục trên núi Ghin-bô-a. **2** Người Phi-li-tinh bảm sát vua Sa-un cùng các con trai vua, và chúng giết ông Giô-na-than, ông A-vi-na-đáp và ông Man-ki Su-a, các con vua Sa-un. **3** Áp lực của mặt trận dồn về phía vua Sa-un. Lính bắn cung nhận ra vua. Vua rất run sợ khi thấy lính bắn cung. **4** Vua Sa-un bảo người hầu cận : "Rút gươm ra và đâm ta đi, kéo bọn không cắt bì ấy đến đâm ta và ngạo ta." Nhưng người hầu cận không dám vì quá sợ. Vua Sa-un mới lấy gươm ra và lao vào mũi gươm. **5** Người hầu cận thấy vua đã chết cũng lao mình vào mũi gươm của anh ta và chết theo vua. **6** Thế là vua Sa-un, với ba con trai, người hầu cận và mọi người của vua đều cùng chết ngày hôm đó. **7** Người Ít-ra-en ở bên kia thung lũng và ở bên kia sông Gio-đan, thấy người Ít-ra-en chạy trốn và vua Sa-un cùng các con vua đã chết, thì bỏ các thành của họ mà chạy trốn. Người Phi-li-tinh đến và chiếm cứ các thành ấy.

8 Ngày hôm sau, người Phi-li-tinh đến lột các xác chết, thì tìm thấy vua Sa-un và ba người con trai nằm trên núi Ghin-bô-a. **9** Chúng chặt đầu vua và tước vũ khí của vua. Rồi chúng sai người rao quanh khắp xứ Phi-li-tinh, để báo tin mừng cho đền thần của chúng và cho dân. **10** Chúng đặt vũ khí của vua Sa-un trong đền các thần Át-tô-rét, còn thi hài vua thì chúng bêu ở tường thành Bết San.

11 Khi dân thành Gia-vết miền Ga-la-át nghe biết cách người Phi-li-tinh đã đối xử với vua Sa-un, **12** thì tất cả các người can đảm đã lên đường, đi suốt đêm, lấy thi hài vua và thi hài các con vua khỏi tường thành Bết San, rồi trở về Gia-vết và thiêu tại đó. **13** Họ lấy hài cốt và chôn dưới cây liễu bách ở Gia-vết, rồi ăn chay bảy ngày.